

ПАГОНЯ

РЭГІЯНАЛЬНЫ АГЛЯД: ГОРАДНЯ — ВІЛЬНЯ — БЕЛАСТОК

ЗАСНАВАНА ў 1920 г.

№ 39 (53)

10—16 сьнежня 1993 г.

Кошт 50 рублёў

ПАЛІТЫКА БАНКРУЦТВА.
Беларусь — аўтаномія Расеі? Гэта шлях у... нікуды.

Прадпрыемальнікі паклапоцяцца ня толькі аб сабе.
НАТАТКІ З КАНФЭРЭНЦЫІ.

ГЛУХІ СЬЛЯПОГА НЕ ЗРАЗУМЕЕ, або што чыноўніку людзкія клопаты?

ПРАГРАМА ТЭЛЕБАЧАНЬНЯ
на тыдзень: Менск — Варшава — Масква.

З ПОЛЬШЧЫ

ВЕСТКІ

З ЛЕТУВЫ

Выказваньне прэзыдэнта Леха Валэнсы наконт нямецкай меншасьці ў Польшчы выклікала зьяўленьне сярод некаторых нямецкіх палітыкаў. Лех Валэнса ў інтэрв'ю для газэты «Die Welt» сказаў: «Тады (г. зн. падчас падпісаньня пагранічнага трактата і пагадненьня аб добрым суседзтве — рэд.) гаварылі мы аб меншасьцях, бо існавала жалезная заслона. На меншасьць інакш глядзіцца ў залежнасьці ад таго, існуе свабода падарожжаў ці не. Таму мы гаварылі аб ўчарашнім дні, а не аб сёньняшнім або заўтрашнім. Калі граніцы адкрытыя, няма праблемаў з меншасьцямі. Калі камусьці не падабаецца, тады той гаворыць: дзякую, ад'яжджаю. Нямецкая меншасьць адыгрывае сёньня іншую ролю, чым у часы, калі існавала жалезная заслона.» Дэпутаты Бундэстага лічаць, што прэзыдэнт павінен патлумачыць, як трэба разумець ягоныя словы.

Прэзыдэнт Лех Валэнса прыняў прадстаўнікоў Парлямэнцкай групы нямецкай меншасьці, у тым ліку й яе старшыню Гэнрыха Кроля. Падчас размовы прэзыдэнт звярнуў увагу на асаблівую ролю нямецкай меншасьці ў фарміраванні супольнага вобразу развіцьця Эўропы. Кроль адзначыў, што кантакты з прэзыдэнтам, які і з апошнімі ўрадамі РП, лічыць мадэльнымі. «Лягчай нам знайсці спадку ў Варшаве, чым у Бонне», — сказаў Кроль.

Летувіскае консульства неўзабаве будзе адкрыта ў Сейнах. Гэтая справа была адной з тэм размовы сувальскага ваяводы Цэзары Цесьлюкоўскага з генэральным консулам Летувы ў Польшчы Шларунасам Адамавічусам. Стварэньне консульства ў Сейнах неабходнае з увагі на знаходжаньне горада блізка граніцы і на штодзённае прабываньне соцень летувісаў на тэрыторыі Сувальскага ваяводзтва.

Палякі ўзбройваюцца. У самой Варшаве і ейным ваяводзтве з 1986 г. выдана 40 тыс. дазваляў на набыць зброі. Узбройваюцца тыя, хто зь недаверам ставіцца да сваіх суседзяў. Здаецца нават, што зброю набываюць з-за боязні перад сваім мужыком ці жонкай. Польшча ўзбройваецца і гэта факт бясспрэчны. Толькі дзеля чаго гэта? Ці, можа, з аўтаматам Калашнікава ў руках можна хутчэй увайсць у Эўропу?

Калі сёньня Польшча, адчуваючы цяжкі подых крамлёўскага мядзведзя, горнецца пад крыло Атлантычнага Пакту, НАТА вуснамі Брытанскага лорда Карынгтона пайтарае свой стары дэвіз — што дзеля «так званай цэласьці Польшы» Захад ня будзе рызыкаваць добрымі адносінамі з Расеяй. Ніколі гэтага не рабіў, у Ялце заставіў палякаў з халоднай кроўю на талерцы Сталіна, а дзеля чаго зараз буду зьмяняць сваю адвечную палітыку?

У панядзелак, 6 сьнежня адкрыўся яшчэ адзін польска-беларускі пагранічны

пераход Полаўцы-Пішчотка.

Будаўнічыя работы ўжо скончаныя. Карыстацца ім могуць турысты з Польшчы і Беларусі. Грузавы транспарт прапускацца ня будзе з-за таго, што пад'ездныя дарогі не адпавядаюць нормам.

Мытны дагляд будзе адбывацца з беларускага боку.

Кардынал Ю. Глемп, прымас Польшчы, афіцыйна заявіў аб адкрыцьці Катыцкага інфармацыйнага агэнцтва і выказаў надзею, што «яно будзе распаўсюджваць навіны аб адбываючымся дабры». «Бо часам здаецца, што людзей цікавіць толькі інфармацыя аб скандалах, сэнсациях, а дабро, якое творыцца ціхамоўкам, застаецца незаўважаным», — дадаў прымас.

Па матэрыялах польскага друку падрыхтаваў

М. МІКАЛАЙЧЫК.

СПРАВАЗДАЧА Й ВЫБАРЫ

Сёньня важна згуртавацца

У Горадні адбылася справаздачна-выбарчая канфэрэнцыя гарадзкой арганізацыі БНФ, на якой прысутнічалі 75 дэлегатаў. Старшыня ейнай Рады спадар Кастусь Жынь у сваёй справаздачы назваў акцыі, якія праводзіліся бязьфэйцамі: мітынгі, пікэты, вечары, распаўсюджваньне ўлёткаў. Але асноўная ўвага была прысьвечана адмоўным момантам. З 11 сябраў гарадзкой рады толькі некалькі зацікаўлена працавалі, іншыя справай амаль не займаліся. Паміж маладымі ды старымі ў арганізацыі пачаліся спрэчкі, няма адзінства й дысцыпліны, якім можна, як сказаў спадар Жынь, павучыцца ў сёньняшніх камуністаў. Некаторыя з Рады заняліся бізнэсам, некаторыя — адно крытайкай іншых. Часам асобныя сябры арганізацыі нават адмаўляліся патрымаць на мітынгу сяцяг.

Сёньня важна згуртавацца, тым больш гэтак ужо зрабілі ворагі незалежнасьці Беларусі. Наперадзе гарадзкую арганізацыю фронту чакае цяжкая праца па падрыхтоўцы й правядзеньні будучых выбараў. Спадар Жынь зазначыў, што Рада БНФ супрацоўнічала з Грамадой, Саюзам палякаў Беларусі, ТБМ і іншымі арганізацыямі.

Сакратар управы Сойму БНФ спадар Івашкевіч прапанаваў упарадкаваць працу, выбраць у Раду — паводле статуту — прадстаўнікоў першасных суполак, каб яна не была гэтакім клубам па інтарэсах, дзе збіраюцца паразмаўляць добрыя людзі. Перадвыбарчую працу трэба распачынаць у ЖЭСах, як гэта робяць камуністы. Да выбараў трэба добра падрыхтавацца,

поступ.

18 лістапада споўнілася 5 год, як летувіска мова была абвешчана дзяржаўнай. За гэты параўнальна невялікі час зьмены адбыліся істотныя. Ва ўстановах, нават такіх зрусіфікаваных, як марскі і паветраны флёт, чыгунка ды інш., сёньня паўсюдна чуваць мову летувіскую. Кожнаму жыхару ствараюцца ўмовы дзеля вывучэньня дзяржаўнае мовы, выдзялена мноства разнастайных падручнікаў, працуюць шматлікія курсы. Моўную палітыку кантралюе адмысловая дзяржаўная моўная інспэкцыя.

СКАРБЫ.

Гэолагі сьцьвярджаюць, што нафту, радовішчы якой знайшлі ў зямельных нетрах Летувы, можна здабываць некалькі дзесяцігоддзяў і на чвэрць забясьпечваць патрэбы гаспадаркі

краіны. Адну скважыну летувіскай нафты ацэньваюць багацей за амэрыканскія на 12 тысяч тон.

ПРЭЗЭНТ.

Сейм Летувы і Нацыянальная бібліятэка імя Мажвідаса атрымалі шыкоўны падарунак ад Кангрэсу Злучаных Штатаў Амэрыкі — кампутарнае абсталяваньне і літаратуру агульным коштам 800 тыс. даляраў. Гэтае абсталяваньне дазволіць Сойму і бібліятэцы далучыцца да банку кампутарнай інфармацыі Заходняе Эўропы ды ЗША.

ВІЗЫТЫ.

Падчас візыта расейскага прэм'ер-міністра Чарнамырдына ў Летува было падпісана нямала эканамічных пагадненьняў. На пытаньне адносна эканамічных стратаў, якія прынесла Летуве савецкая акупацыя, прэм'ер Расеі заявіў, што трэба лічыць ня толькі страты, але і набыткі, маўляў, яшчэ невядома, хто каму будзе віны.

Цікава адзначыць, што на перамовах летувіскі бок зноў узгадаў праяртаньне архіваў Вялікага Княства Літоўскага.

МАХЛЯРЫ.

У Вільні затрымалі махляроў, якія на працягу некалькіх месяцаў пасьпяхова вычыганьвалі ў даверлівых жыхароў горада немалыя грошы. Махляры давалі аб'явы ў газэты — «зашклем лоджыі», потым прыходзілі да заказчыкаў, здымалі памеры, бралі аванс — 110 літаў, пакідалі квітанцыю з пятачкай неіснуючай фірмы і болей не зьяўляліся...

С. В.

ЗАЯВА

Чэрыкаўскай раённай рады БНФ Магілёўскай вобласьці

Дзеянні, якія праходзілі ў Расеі, паказалі, што пракамуністычныя і прафашысцкія антынародныя сілы, якія імкнуцца ўтрымаць уладу ў сваіх руках цаной крыві свайго народа, яшчэ раз пацьвердзілі правільнасьць пазыцыі БНФ, які вядзе доўгую і цяжкую работу па ліквідацыі ідэй і ідэялёгіі чырвонай чумы XX стагоддзя — камунізму — на тэрыторыі незалежнай Рэспублікі Беларусь.

За ўсе гады свайго кіраваньня бальшавікі не навучыліся карыстацца ўладай для карысьці народу. Пачынаючы з 1917 году імі зьнішчаны мільёны людзей. Яны хацелі затапіць нас у крыві. Беларускія камуністы, вивучаныя ў ВПШ тым жа мэтадам, не маюць маральнага права быць у ворганах улады і весьці народ да рабства і жабрацтва. За 76 год гаспадараньня камуністаў ва ўладзе яны не змаглі даць таго, што абяцалі народу ў кастрычніку 1917 года. І мы не жадаем больш аніякіх экспэрымэнтаў над людзьмі. Іхняму экспэрымэнту было дадзена гісторыяй больш часу, чым гэтага хацелася народу. Але мы бачым, да чаго прывялі гэтыя досьле-

ды. Увесь сьвет жыве ў дабрабыце, а людзьмі кіруе Закон. А мы плячэмся ў хвасьце цывілізаваных народаў.

Сёньня камуністы РБ штурхаюць наш народ у камуністычны саюз з элемэнтамі, абагрыўшымі рукі крывёю ні ў чым не вінаватых людзей. Яны хочуць ашуканствам і хлуснёй уцягнуць наш народ у грамадзянскую вайну. Яны адкрыта зьдэкваюцца над вышэйшымі дзяржаўнымі сімваламі — гэрбам і сьцягам. Яны ігноруюць нашу мову. Родную мову. Яны бязсорадным чынам гандлююць нашай свабодай і незалежнасьцю. Гэтым яны паставілі сябе вышэй народа і па-за законам.

Таму мы патрабуем забараніць на тэрыторыі Беларусі ўсялякую дзейнасьць камуністычных і другіх левых партый, аб'яднаньняў і рухаў. Сёньня ўжо відавочна, што менавіта КПБ і ПКБ сталі дэстабілізунай сілай на шляху к прагрэсу. Мы патрабуем выкананьня волі людзей, якія падпісаліся за рэфэрэндум аб роспуску Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь і правядзеньне датэрміновых выбараў.

7 сьнежня — 50 год з дня сьмерці В. Іваноўскага

З гэтае нагоды ў мінулы аўторак у Базыльскім кляштары адбылася навука-практычная канфэрэнцыя «Вацлаў Іваноўскі — жыццё і дзейнасьць». Яе арганізатарамі выступілі Гарадзенская краязнаўчая асацыяцыя і Гарадзенскі дзяржаўны музэй гісторыі рэлігіі.

Аб жыццёвым лёсе слаўтага земляка, яго грамадзкай, палітычнай і навуковай дзейнасьці апавядалі гарадзенскія навукоўцы А. Пяткевіч, В. Руднік, У. Хільмановіч, А. Майсяёнак і сябра Саюза палякаў у Беларусі Т. Малевіч.

Як заўважыў адзін з выступаўшых, у яго бацькі было тры сыны, якія прадстаўлялі розныя народы — польскі, летувіскі і беларускі. І кожны з іх стаў па-сапраўднаму годным таго, што абраў. Вацлаў Іваноўскі стаў сапраўдным сынам беларускага народа, дзеля якога і прысьвяціў сваё жыццё. Дарэчы, бацька лічыў сябе ліцьвінам.

У адным з бліжэйшых нумароў «Пагона» больш падрабязна пазнаёміць сваіх чытачоў з лёсам выдатнага сына Беларусі — Вацлава Іваноўскага.

М. КАРНЕВІЧ.

ПАЛІТЫЧНАЯ СЦЭНА

Беларусь — аўтаномія Расеі?

Вярхоўны Савет і Савет Міністраў зрабілі Беларусь аўтаноміяй Расеі. Так ацэньваюць многія аглядальнікі ратыфікацыю дагавора аб аб'яднанні грашовых сістэм Беларусі і Расеі. І цяпер заходнія краіны могуць адклікаць сваіх паслоў з Менску, бо Рэспубліка Беларусь хутка перастане існаваць як дзяржава.

Можна, гэта і перабольшванне, але відавочна, што ідэя незалежнасці Беларусі пацярпела страшныя правалы. Кожная сувэрэнная дзяржава павінна праводзіць уласную дзяржаўную фінансавую палітыку. Але яна можа быць толькі тады, калі ўведзена нацыянальная валюта. На яе ўвядзенні настойваў старшыня Нацыянальнага банка Станіслаў Багданкевіч, якому надакучыла быць казлом адпущэння ў банкруцкай палітыцы ўрада.

Тым ня менш, дэпутаты ратыфікавалі дагавор. Перамог Аляксандр Лукашэнка, які заявіў: «Реалии есть реалии и от них никуда не деться». Нават паводзіць сваіх калег, што стануць прадпрыемствамі, і людзі згубяць працу. А будучы расейскія рублі — купім і нафту, і газ, і электраэнергію, ды яшчэ па нізкіх цэнах. Шматлікія грамадзяне довады з іншага боку не пераканалі парламенцкую большасць.

Усё гэта заканамерна. Палітыка ўрада — гэта палітыка банкруцтва. І яна можа быць толькі адна. Калі ў нас добра размяркуюцца. Гэтаму ён навукаў, працуючы дырэктарам завода і старшынёй дзяржаўнага камітэта ў былым СССР. Але ён ня ўмее зарабляць. І ўсё яго дзейнасць на пасадзе прэм'ер-міністра прывялі да глыбокага эканамічнага крызісу ў рэспубліцы. Беларусь, якая была багацейшая за сваіх суседзяў, просіць

дапамогі ў іх. Кебіч увесь час спадзяваўся, што яму дадуць, ды яшчэ па нізкіх цэнах. Але рынак ёсць рынак. І ніхто нічога за так не дае. Вось і застаецца прэм'еру толькі ўпрошваць Шохіна і яго каманду. Але ж і тыя хочаць мець выгаду. Таму і застаецца ісці ў палон, уведзячы на сваёй тэрыторыі расейскі рубель.

Дэпутат Сасноў заўважыў: «Ельцын заявіў, што праз год усім нафту будзе прадаваць па сусветных цэнах. Таму расейскі рубель нас ня выратуе. Калі мы самі не заробім сродкі, то нічога мець ня будзем. А прадавацца з-за кавалка расейскай каўбасы не хачу».

Сярод тых, хто не падтрымаў ратыфікацыю, былі ня толькі члены апазіцыі.

Эўропа аб'ядноўваецца — гучала на сесіі. Але яна аб'ядноўваецца на нейтральнай валюце — экю. Ніхто не гаворыць аб адмене маркі, франка... Чаму ж тады мы павінны ўводзіць у сябе валюту чужой краіны. Зразумела, што Нацыянальны банк не зможа выконваць свае цяперашнія функцыі. Ён так ці інакш стане залежыць ад расейскага банка. І ўсе перабоі ў Расеі адаб'юцца і на Беларусі.

Але ці патрэбны мы Расеі? У Расеі ідуць рэформы, там будуюцца, пабудуцца, капіталізм. Дык ці ж прымуць там нашу прасавальніцкую эканоміку? Могуць прыняць. Але паставяць жорсткія ўмовы, а менавіта: панізіць узровень інфляцыі, стабілізаваць сваю сённяшняю грашовую

адзінку. А гэта азначае замарожванне зарплат, банкруцтва многіх прадпрыемстваў, развал большасці калгасаў, вялікая колькасць безработных.

А калі ў Беларусі і пачне функцыянаваць расейскі рубель, то тады можна чакаць банкруцтва беларускіх камэрцыйных банкаў і іншых камэрцыйных структураў, якія не змогуць канкураваць з расейскімі. Свае тавары нашы прадпрыемствы не змогуць прадаваць у Расею, бо ўсё роўна там цэны застануцца ніжэйшымі. Расейскія рублёў у нас усё адно ня будзе. Ад Беларусі адвернуцца іншыя краіны.

Калі ж расейскі рубель стане беларускай валютай? Кебіч заяўляе, што такое здарыцца ў першым квартале наступнага года. Але ж наўрад ці. Некаторыя дэпутаты лічаць, што ўсё гэта шлях у нікуды, як, дарэчы, і многія іншыя пачынанні Кебіча.

У. А.

БЗВ жыве! Нататкі з другога з'езду Беларускага згуртавання вайскоўцаў

Другі з'езд павінен быў падвесці вынікі працы маладога згуртавання, а таксама наметыць шляхі далейшай дзейнасці, бо за два гады шмат чаго змянілася, шмат чаго адбылося.

Так, БЗВ змагло ўтрымацца. І не толькі ўтрымацца, але і стаць на ногі. Сёння з ім лічацца, маюць справу многія дзяржаўныя, палітычныя і грамадзкія арганізацыі. Акцыі і мэрапрыемствы згуртавання маюць шырокі рэзананс у рэспубліцы. Але чаму БЗВ не стала сапраўднай масавай арганізацыяй? Чаму яго дзейнасць ня мае вялікага ўплыву нападсродна ў войску?

Галоўную прычыну гэтага назваў кіраўнік маладзечанскай суполкі Валеры Каско. «Калі дзяржаўныя кіраўнікі, — сказаў ён, — адносяцца да дзяржаўнай

незалежнасці з ганьбаю, то які ў дзяржаве можа быць нацыянальны рух?» Думаецца, выказванне дае адказ і на многія іншыя пытанні нашага жыцця. Напрыклад, чаму так марудна ідзе беларусізацыя ў рэспубліцы? Чаму нацыянальная ідэя не пануе ў краіне?..

БЗВ узнікла знізу. Не саўмін, не міністэрства абароны стваралі яго. У дні пачатку 92-га года патрыятычна настроеныя афіцэры выступілі ў абарону дэмакратыі і заявілі аб стварэнні арганізацыі. Згуртаванне не стала кішэнным, яно мэтанакіраванае і прыніпова дасягае сваіх мэтаў.

Аднак дэмакратычным сілам ня ўдалося ўзяць верх у вышэйшых армійскіх і ўрадавых структурах, дзе заселі людзі з рэваншчэскім настроем. І ўсё мэрапрыемства БЗВ яны ўспрымаюць у шты-

кі. Так, міністэрства абароны адмовілася набываць расейска-беларускі вайсковы слоўнік, падрыхтаваны сябрам БЗВ падпалкоўнікам Суднікам. У той час яго ахвотна ўзялі ўнутраныя і пагранічныя войскі.

БЗВ адным з першых выступіла з прапановай прыняць вайскоўцам прысягу на вернасць Беларусі. І 14 афіцэраў прынялі яе сымвалічна, што выклікала негадаванне ва ўрадавых колах. З тых 14 служачы ў войску толькі двое. Але прысягу давалася прымаць. Нават Кебіч паўтараў словы прысягі разам з вайскоўцамі ў Мар'інай Горцы. Цяпер гэта называюць памылкай.

БЗВ цюкуюць і за тое, што яно змагаецца з карупцыяй у войску, і за тое, што дапамагае беларусам-афіцэрам вяртацца служыць на Радзіму Вайскоўцаў, якія былі сябрамі згуртавання, пазваленыя з войска, прыкляішы ім ярлык нацыяналістаў. Дагэтуль не заціхаюць спрэчкі вакол звальнення старшыні БЗВ падпалкоўніка Мікалая Статкевіча. Маўляў, згуртаванне — арганізацыя палітычная, а палітыцы няма месца ў войску. У той жа час міністэрства юстыцыі не вызначыла, што БЗВ з'яўляецца палітычнай арганізацыяй.

Сённяшнім генэралам не хочацца, каб было сапраўднае беларускае войска, яны шмат чаго губляюць ад гэтага. Могуць згубіць і працу, бо Беларусі не патрэбна так шмат генэралаў. Таму і супраціўляюцца яны ўсяму беларускаму. З гэтай мэтай і ідзе дыскрэдытацыя БЗВ у сродках масавай інфармацыі, ад яго імя выпускаюцца правакацыйныя ўлёткі, армійскія дэпутаты ганьбяць яго з трыбуны Вярхоўнага Савета.

Зразумела, у такіх умовах, калі структуры ўлады сыяной выступаюць супраць, БЗВ не змагло стаць масавым рухам. Больш таго, яно панесла страты, бо шмат вайскоўцаў з-за пагрозы звальнення прыпынілі сваё сяброўства.

Але, акрамя гэтага, БЗВ зрабіла шэраг тактычных пралікаў. Яго сябры не змалі прадбачыць таго ціску, які на іх ляжае з боку ўладаў, і аказаліся да гэтага непадрыхтаванымі.

На з'ездзе гаварылася, што з боку кіраўніцтва БЗВ мала надаецца ўвагі мясцовым арганізацыям.

У. А.

Вызваліць ворганы масавай інфармацыі з-пад урадавай цензуры

ЗАЯВА

Выканаўчага Камітэта Цэнтральнай Рады Беларускай Сацыял-Дэмакратычнай Грамады

Беларускае грамадства з'яўляецца сьведкам таго, як урад абмяжоўвае свабоду слова і друку ў нашай краіне. Дзеля абмежавання аднаго з фундаментальных правоў выкарыстоўваюцца два інструменты.

У сувязі з цяжкім матэрыяльным становішчам газет і часопісаў урад стаў сузаснавальнікам шмат якіх выданняў. Ён непасрэдна фінансуе іх і кантралюе. Прэм'ер-міністр адкрыта заявіў, што будзе падтрымліваць толькі тыя выданні, якія не крытыкуюць Савет Міністраў. Цяпер робяцца спробы закрыць трыбуны для прадстаўнікоў розных палітычных плыняў, якою была і ёсць самая папулярная й незалежная ад ураду «Народная газета». Паколькі гэтае выданне з'яўляецца ворганам Вярхоўнага Савета, урад пры дапамозе пракамуністычнай плыні ў парламенце імкнецца памяншаць галоўнага рэдактара «Народнай газеты».

Непасрэдны кантроль за дзейнасцю ворганаў масавай інфармацыі ажыццяўляе аддзел друку, радыё і тэлебачання Савета Міністраў. Гэтая ўрадавая структура, не падугледжаная ніводным рашэннем Вярхоўнага Савета, пастаўлена вышэй за міністэрствы. Гэты аддзел прадуісвае рэдакцыям, якую інфармацыю і ў якой дозе даводзіць да ведама грамадзян краіны, накладвае абмежаванні на выступленні ў падкантрольных газетах, на дзяржаўным радыё і тэлебачанні дзеячоў апазіцыйных партый.

Па ініцыятыве аддзела друку, радыё і тэлебачання быў закрыты незалежны, самафінансуемы 8-мы канал на тэлебачанні. Палітычная падаплека гэтага рашэння з усёй відавочнасцю пацвердзілася ў канцы верасня 1993 года. Даючы дазвол на аднаўленне дзейнасці незалежных тэлекампаній, урадавыя структуры прадпісалі ім «возддерживаться» ад

«организации политических программ и предоставления эфира политическим партиям, движениям и парламентским фракциям». Забаронены таксама камэнтары «к официальным действиям государственных властных структур». Чыноўнікі з аддзела друку, радыё і тэлебачання забаранілі самафінансуемым кампаніям даваць эфірны час у арэнду, значыць, апазіцыя ня зможа нават купіць права на выкладанне сваіх поглядаў народу.

Беларускія сацыял-дэмакраты выказваюць пратэст у сувязі з наступленнем рэакцыйных сілаў на свабоду слова і друку. БСДГ будзе інфармаваць сацыял-дэмакратычныя партыі іншых краін, эўрапейскую грамадзкасць аб стане правоў чала-

века ў Рэспубліцы Беларусь.

БСДГ выказвае салідарнасць з журналістамі «Народнай газеты» — апошняга афіцыйнага штотдзённага воргана друку, які не знаходзіцца пад кантролем ураду.

Выканкам Цэнтральнай Рады БСДГ выказваецца за скасаванне непрадугледжанага законам аддзела друку, радыё і тэлебачання Савета Міністраў. Выканкам рэкамендуе народным дэпутатам — сябрам Грамады пры абмеркаванні праекта закона аб друку настойваць на тым, каб фінансаванне ворганаў масавай інфармацыі праводзілася не Саветам Міністраў, а праз дзяржаўны бюджэт, як гэта прынята ў дэмакратычных краінах.

11 лістапада 1993 г.

г. Менск.

Старшыні Савета Міністраў Беларусі сп. В. КЕБІЧУ.

Генэральнаму пракурору Беларусі сп. В. ШАЛАДОНАВУ.

Народны дэпутат Беларусі З. ПАЗЫНЯК.

У маім выступленні 12.XI.93 па дакладу Старшыні Савета Міністраў аб шляхах выхаду з крызісу я паставіў перад ім канкрэтныя пытанні аб прычынах і мэтах выкарыстання 9 і 10 лістапада ў час Сэсіі Вярхоўнага Савета ўнутраных войскаў, міліцыі і ваеннай матарызаванай тэхнікі.

Аднак спадар В. Кебіч у сваім заключным слове ўхіліўся ад адказу на гэтыя пытанні. У сувязі з такімі яго паводзінамі я раблю дэпутатскі запыт Старшыні Савета Міністраў В. Кебічу.

Мне стала вядома з розных крыніцаў, у тым ліку і з асяроддзя саўмінаўскіх структураў, што вузкім колам урадавых асобаў пад вашым кіраўніцтвам, спадар Кебіч, у дзень

адкрыцця 13-й Сэсіі рыхтавалася палітычная правакацыя з мэтай разгону Вярхоўнага Савета ў выпадку вашай адстаўкі. 5 лістапада вузкім колам людзей з Савета Міністраў была напісана правакацыйная заява «Да грамадзянаў Рэспублікі Беларусь». Па вашай ініцыятыве на 9 лістапада былі прыведзеныя ў баявую гатоўнасць падпарадкаваныя Савету Міністраў часткі Памежных войскаў, і меркавалася перакідка іх у Менск пры пэўнай неабходнасці. Па вашай ініцыятыве да Дома Ураду, дзе адбываецца Сэсія, былі сыягнутыя ўнутраныя войскі, часткі міліцыі спецыяльнага прызначэння, якія акружылі Дом Ураду і былі ўведзены непасрэдна ў Дом, занялі там ўсе ўваходы і выходы. Да Дома Ураду былі прыгнаныя дзевяць «бэтэраў». Два з іх пры поўным боекамплекце. Была тут і іншая тэхніка. Дэманстрацыя сілы прадаўжалася два дні,

9 і 10 лістапада.

У сувязі з вышэйсказаным прашу паведаміць:

1. З якой мэтай былі прыведзеныя часткі ўнутраных войскаў і матарызаваная тэхніка з боекамплектамі да Дома Ураду 9 і 10 лістапада?

2. З якой мэтай быў напісаны і распаўсюджаны ў сродках масавай інфармацыі правакацыйны зварот «Да грамадзянаў Рэспублікі Беларусь» 5 лістапада, хто яго аўтары і кім ён падпісаны?

3. Хто аддаў загад на выкарыстанне ўнутраных і памежных войскаў і АМАПа? Кім гэты загад падпісаны? Прашу прадставіць копію гэтага загаду для азнаёмлення.

У сувязі з тым, што ў вышэйназваных дзеяннях утрымліваюцца, на мой погляд, прыкметы дзяржаўнага злачынства, прашу Генэральнага пракурора Беларусі сп. В. Шаладонава правесці даследаванне па азначаных фактах.

ГРАМАДЗТВА

На партыйныя складкі не зьясі аладкі

Глядзеў нядаўна, як на пляцы імя Леніна ў Горадні мітынгавалі вэтэраны пад чырвонымі сцягамі, і мне, сталаму беларусу, было някавата за сваю дзяржаву, бо тое, што я пачуў, нельга назваць інакш, як здрадай дзяржаўных інтарэсаў.

Прамоўцы, якія выступалі перад натоўпам прыкладна ў 150—200 чалавек, ганілі як маглі беларушчыну, заклікалі да аднаўленьня імпрэі ад Буга да Курылаў. І, канешне, яны як маглі ўсхвалялі свайго «хрыста» Уладзіміра Ульянава. Мяне гэта не здзівіла, бо за саракагадовы тэрмін працы на заводзе я прывык да масавых сходаў, дзе заўжды ідзі Леніна жылі і перамагалі. Дзівіла зусім іншае: апантаных абаронцаў «сьветлай будучыні» казалі, што народ Беларусі заўжды лепей жыў, чым расіяне. Асабліва стараўся сьві «аратар», які казаў, што ў пасляваенны час ён прыехаў да нас на Беларусь з Тамбова і што ў спаленай вайной Беларусі было чаго пад'есці і апрануць. Таму ён застаўся на гэтай зямлі, каб дапамагчы тутэйшым людзям збудаваць калгасы, камуны. Прамоўца з задавальненнем расказаў, што беларусы былі вельмі гаспадарлівымі і цяроўлівымі, яны маглі гадзінамі слухаць пра «чужоўнае жыццё расейскіх калгаснікаў», але чамусьці ісьці ў калгасы не жадалі. Толькі дзякуючы захадам НКУС удалося згуртаваць сялян у калектывныя гаспадаркі. І далей — болей...

Былі заклікі вярнуць назад маёмасць КПСС — КПБ, бо яна збудавана на складкі як партыйнай намэнклатуры, так і шэраговых камуністых. Вось гэта зьява мяне вельмі бянэжыць: пра якія канкрэтныя будовы на складкі вядуць размову гэтыя людзі? Можна, пра тыя вайсковыя гарадкі, што безьліч былі панатыканыя ў краінах сярэдняй Еўропы? Дык тут яшчэ трэба вызначыць, колькі стратаў, жаху прынеслі вайскоўцы народам гэтых дзяржаў, у тым ліку й свайму «савецкаму народу». Ня цяжка падлічыць, колькі народных сродкаў высмактала з дзяржаўнай кішні рэвалюцыя на Кубе, Анголе, Эфіопіі й г. д. А які каштарыс закладзены на падтрымку ўсялякіх левых і льявацкіх партый у розных кутках сьвету? Мы сёння ведаем дакладна, што на гэтую справу выкінутыя бязьлічлівыя сотні мільёнаў інвалютных рублёў. Цывілі-

заваныя заходнія дзяржавы на чале з ЗША не маглі супрацьстаяць эканамічна й вайскава ў барацьбе з савецкім экспартам рэвалюцыі ў краіны трэцяга Сьвету. Але мы ведаем, што ня толькі зброяй і ідэялёгіяй дапамагаў савецкі рэжым камуністых сваім паплечнікам. Ня буду тут спыняцца доўга, а прывяду ўсяго некалькі прыкладаў: Асуанская электрастанцыя ў Егіпце, заводы й фабрыкі для брацкага кітайскага народа, авіязаводы для лепшага сябра савецкіх камуністых Джавахарлала Нэру. Пры гэтым гонар, розум і сумленьне народа з асалодай будавалі новыя гаркамы, абкамы, вільі, лецішчы, безьліч усталёўвалі помнікі й партрэтаў як свайму правадыру, так і сабе

асабіста. Праводзілі штогод свае камуністычныя сьвяты. Няўжо на ўсе гэтыя мэрапрыемствы хапала адных толькі складак? Канешне ж, не, бо, як сьведчыць нам сучасная рэчаіснасьць, на свае складкі цяперашнія пэкэбоўцы жывуць значна сьціплей. Ім нават не хапіла сродкаў, каб на свае мітынгі набыць узмацняльнікі.

Але зразумець сьвятую праўду гэтыя «абаронцы» працоўнага чалавека не жадаюць. Яны па-ранейшаму паўсюдна сьцьвярджаюць, што У. Ульянаў — сьвяты чалавек. Ён ні ў чым ня вінаваты, а вінаватыя ва ўсіх грахах Сталін, Хрушчоў, Брэжнеў, Шушкewіч, толькі ня Ленін. Але гісторыя мае іншыя факты, і гэтыя факты, як кажуць, рэч ўпартая.

Зараз ужо не зьяўляецца анікому сакрэтам, што па загаду Леніна ў 1922 годзе на тэрыторыі Савецкай Расеі было больш 50 лагераў, дзе пакутавалі тысячы людзей. Каму, як не Леніну, належаць словы «Первого меньшевика повесим после последнего эсера» ці «Величайшая ашибка думать, что НЭП положил конец террору». Такія перлы з выказваньняў Леніна можна бясконца доўжыць. Але, на мой погляд, сёньня ня гэта галоўнае, а тое, каб людзі ведалі праўду, за якую так б'юцца нашчадкі «жалежнага Фэлікса» й «новага» зямнога бога Уладзіміра Ульянава.

В. ЖУК,

Горадня.

Ганарар прашу пералічыць на разьвіцьцё газэты «Пагоня».

Жыцьцё па сабекошту

Той з гарадзенцаў, хто на працягу мінулага месяца быў у іншых вабласцях і сталіцы рэспублікі, не мог не заўважыць, што цэны на некаторыя прадукты харчаваньня там былі ніжэйшыя, чым у Горадні: хлебабулачныя вырабы дзешавей у 3—7 разоў, макаронныя вырабы — у 2—2,5 раза, сьметанковае масла — удвая. Наш карэспандэнт папрасіў пракамэнціраваць гэтую зьяву загадчыка аддзела цэн Гарадзенскага аблвыканкаму С. Мацюка.

Ён растлумачыў, што прэйскурантам вызначаны фіксаваныя цэны толькі на два віды хлеба з жытняй мукі і два віды батона, сродкі на пакрыцьцё выдаткаў выдзяляюцца з бюджэту. Астатнія хлебабулачныя вырабы, а таксама макаронныя і сьметанковае масла рэалізуюцца па свабодных цэнах, якія ўстанаўліваюць прадпрыемствы-вытворцы ў залежнасьці ад сабекошту прадукцыі (гранічны ўзровень рэнтабельнасьці на хлеб складае 15 працэнтаў, на муку — 10). Дарагоўля іх тлумачыцца, у першую чаргу, тым, што разьліковыя білеты Нацыянальнага банка Рэспублікі Беларусь маюць ніжэйшы курс у адносінах да расейскага рубля пры тым, што сыравіна для вытворчасьці набываецца ў асноўным за межамі Беларусі. Вельмі высокія таксама транспартныя тарыфы: за адзін кілямэтр перавозкі трэба заплаціць каля тысячы рублёў. Акрамя таго, на 28 працэнтаў павялічвае цэны гандаль. Сяргей Аляксандравіч сказаў таксама, што аблвыканкамам дадзена магчымасьць самім вызначаць, якія тавары даціраваць з бюджэту, а якія — не. Значыць, у Менску адшукалі сродкі (па яго зьвестках, нядаўна значную суму дадаткова пералічыў у гарадзкі бюджэт Менскі трактарны

завод), таму некаторыя тавары там дзешавейшыя, чым у Горадні. Таму, калі б на поўную магутнасьць працавалі прамысловыя прадпрыемствы горада, напрыклад, ВА «Азот», то былі б большыя адлічэньні ў бюджэт і, магчыма, ніжэйшыя цэны на прадукты харчаваньня.

Ён паведаміў таксама, што лістападаўскае павышэньне цэнаў на мяса-малочную прадукцыю тлумачыцца

тым, што з 15 чысла на 50 працэнтаў павялічыліся закупачныя цэны на свініну і з 72 тысяч рублёў за тону да 144 тысяч узрасьлі закупачныя цэны на малако.

На пытаньне, ці плануецца ў сьнежні павышэньне цэны на чорны хлеб, С. А. Мацюк адказаў, што гэта не выключана, бо сабекошт аднаго бохана хлеба зараз складае болей 500 рублёў.

А. Д.

Р. С.: Калі нумар рыхтаваўся да друку, цэны на хлеб з жытняй мукі павысіліся ў два разы.

Бог стварыў зямлю як храм, дзе павінна хапаць месца ўсім

Здаўна назіраю за дзейнасьцю рэлігійнай суполкі Горадні «Благая вестка». Суполка як суполка — зьбірае штотыдзень грошы на будаўніцтва сьвятога храма, фундае адну з гарадзенскіх газэт, вядзе прапаганду слова Божага ў людзкія душы. Але на фоне гэтых звычайных зямных спраў хрысьціянскай місіі выдзяляецца асоба духоўніка суполкі пана Фіськова. Найперш ён абвясціў сваю дыяспару вернікаў апазыцыйнай да праваслаўя і каталіцызму. Як высьветлілася, гэтага яснавельможнаму служыць слова Божага мала. Цяпер пан Фіськоў стаў у апазыцыі да беларускага слова, тым самым засьведчыўшы свае адмоўныя адносіны да ўсяго беларускага. Магчыма мяне не крануў бы так моцна гэты факт, бо ён тычыцца асабістых чалавечых якасьцяў пана Фіськова. Але, вышэйзгаданая асоба зьяўляецца прапаведнікам Сьвятога пісаньня для прыхільнікаў веры ў Бога па вучэньні сістэмы «Благая вестка». Таму мне асабіста неабыхава, што ў сваіх

пропаведзях кажа прысутным гэты пан. А ён супраць разьвіцьця беларускай мовы, а значыць, і культуры, бо інакш як разумець ягонае выслоўе, што руская мова значна лепшая і прыгажэйшая, і сама гісторыя расейскай дзяржавы куды старажытней і цікавей за гісторыю Беларусі. Можна з гэтым выказваньнем пана Фіськова ой як паспрачацца ў выпадку, калі б мой апанэнт быў навукоўцам-гісторыкам. Але ж ён не навуковец, а проста прасьвітэр сактанцкай-пратэстанцкай царквы, які мае толькі сярэдняю адукацыю, таму й палемізаваць з ім лацвей на тэалёгічнай глебе. Шаноўны прасьвітэр, відаць, ведае, у якім парадку і на які дзень Бог стварыў Сонца, Зямлю, Паве́тра і г. д. Да гэтага трэба дадаць, што Бог стварыў Зямлю як адзін агульны храм для дзяцей Божых — людзей — і для «тварей безмольных» — жывёл. Затым па волі Бога стварыліся народы і іх мовы, традыцыі, звычаі. Адмаўляць жа права беларускаму народу ў існаваньні, мацаваньні сваіх моўных і гістарычных традыцый чалавеку-хрысьціяніну, а тым больш сьвятару — нельга, бо тым самым парушаецца закон і вучэньне Боскае. Гэта найперш павінен ведаць любы сьвятар, калі ён сапраўды служыць Богу.

Г. АСТРОЎСКІ.

Народ стаіміўся чакаць

Першае, што кідаецца ў вочы, гэта тое, што падаткі ніхто не адмяняў, наадварот, урад вядзе жорсткую падаткавую палітыку, а сацыяльная абарона насельніцтва зьнікла. Малапамалу становіцца платнай адукацыя, лекі. Куды ж дзяюцца грошы падаткаплацельшчыкаў? Выснова адна — яны йдуць на фінансаваньне непамернага дзяржаўнага апарату, якому невыгодна весьці палітыку рэформаў, бо гэта найперш выкліча скарачэньне штату разнастайных чыноўнікаў. Яны, наадварот, за павелічэньне колькасьці дармаедаў. Навокал толькі й бачым рост бюракратычнага штабу. Але гэта толькі адзін бок. Каб упэўнена сябе адчуваць у сваіх фатэлях, шаноўны ўрад значна павялічвае колькасьць праваахоўных органаў, падпарадкоўваючы іх сабе. Нам жа наўзамен толькі абяцанкі ды неясныя тавары, на якія з шалёнай хуткасьцю ўзрастаюць кошты.

Таму лічу, што годзе ўжо абяцанак, давайце, пакуль яшчэ цяроўненьне нашага народу не ўскіпела, разам будаваць цывілізаваны, дабразладжаны рынкі мэханізм нашай дзяржавы, а не прыдумваць у цёплых габінэтах нейкія незразумелыя палітычныя мэты пераадоленьня крызісу. Народ стаіміўся чакаць.

Г. СКОРАДУМАЎ,
сябра Апостальска-народнай партыі.

Паагітуйце там, дзе вас помняць па справах

Нядаўна на адным з мітынгаў, з арганізаваным вэтэранамі — камуністамі Горадні, да мяне падыйшоў знаёмы і згадаў: «Ведаеш гэтых людзей, што выступаюць з прамовамі?»

У адказ я паціснуў плячыма, маўляў, хто іх ведае, гэтых зьдзіцелых старых?

Вось гэта — таварышч Сасноўскі, ён — былы сакратар райкаму ў мястэчку Сьвіслач. А гэта — таварышч Тарасаў, ён да нас прыехаў пасля вайны, здаецца, з Радова. Быў некалі першым камуністам у Воранаве.

Чаму ж яны не засталіся жыць на месцы сваёй працы і там бы агітавалі? Іх жа, відаць, добра ведаюць тамтэйшыя людзі?

Так-то яно так, але, відаць, за час свайго кіраваньня нарабілі столькі «спраў», што цяпер у вочы людзям сорамна глядзець. Вось таму й уця-

каюць гэтыя «былыя» туды, дзе іх менш ведаюць, дзе схавацца лепей. Без чаргі атрымоўваюць жылло і ў вольны час бавяцца ў камунізм.

Дарэчы, практыкавалася сістэмай камуністых заўжды. Вось табе прыклад: былы сакратар абкаму Л. Г. Кляцкоў выйшаў на пэнсію і, каб ня чуць у свой адрас кпінаў ад людзей, зьбег да Менску. Таксама рабілі і яго папярэднікі. А вазьмі членаў ЦК КПБ: яны сьпяшалі ў Маскву, бліжэй да Ваганькаўскіх кладаў. Заставаліся на месцы хіба што толькі старшыні сельсаветаў.

Адыходзячы з мітыngu, падумаў: «Хавайцеся-не хавайцеся, таварышы першыя, другія й трэція сакратары, — вашы справы самі за сябе кажуць людзям праўду».

Г. У.

Цягнік зьяняе маршрут

Пасьля ўвядзеньня Летувай візава-га рэжыму на ўезд у краіну вялікая колькасьць пасажыраў, што ня маюць замежных пашпартаў, страцілі магчымасьць ажыцьцявіць паездку на 35/36 цягніку «Беласток — Масква» з Горадні ў бок Расеі, і наадварот, бо без гэтага дакумэнта яны не маглі нават набыць білет. У хуткім часе становіцца перайначыцца. 19-га сьнежня з Беластока і 20-га з Масквы цягнік крыху зьменіць свой маршрут: ён не паедзе па Летувіскай чыгунцы, а будзе спыняцца ў Мастоках, Лідзе, Маладзечна. Зьменіцца таксама расклад яго руху.

А. Д.

ЭКАНОМІКА І ЖЫЦЦЁ

Прадпрыемствы пачаюць сабе толькі аб сабе

25 лістапада ў будынку гарвыканкама адбылася канфэрэнцыя Гарадзенскага Саюза прадпрыемстваў.

Спачатку перад прысутнымі выступіў прэзідэнт Саюза А. А. Гардон. Ён сказаў, што прадпрыемствы аб'ядналіся ў арганізацыю не выпадкова і не стыхійна, што штогод павялічваецца роля прыватнага бізнэсу ў фармаванні гарадскога бюджэта. Потым ён азнаёміў прысутных з палажэннямі праграмы дзейнасці, у якой сфармуляваны асноўныя мэты і задачы арганізацыі на бліжэйшую будучыню. Ён сказаў, што Саюз будзе аказваць кансультацыйную і юрыдычную дапамогу недзяржаўным прадпрыемствам, назіраць за выкарыстаннем дзяржаўных і замежных інвестыцый у малы бізнэс, прапаноўваць уладам, каб тыя ці іншыя аб'екты аддавалі пад будаўніцтва пазым прыватным фірмам, шукаць у іх паразумення ў пытаннях прыватызацыі дзяржаўнай маёмасці, аказваць дапамогу гораду ў вырашэнні надзвычайных праблемаў (працаўладкаванне, стварэнне новых рабочых месцаў), праз сродкі масавай інфармацыі паведамляць гараджанам пра дзейнасць прадпрыемстваў, кіраваных, кіруюцца прадпрыемстваў, арганізуюць выставы, кірмашы, кілапаціца пра адпачынак і аздараўленне дзеляў людзей і інфармаваць іх аб прыватны з'яўляюцца аб'ектах, займаюцца дэбратычнасцю. А. Гардон таксама паведаміў, што мяркуецца выпуск дэдачнай літаратуры, стварэнне аўдыторскай сеткі, выставаўнага залы, дзе будзе праводзіцца прэзентацыя тавараў і абсталявання, стварэнне бізнэс-клуба па інтарэсах, дзе б дзеляў людзей мелі магчымасць адпачыцца, паразмаўляць. Раз у тры месяцы плануецца правядзенне сустрач гарадзенскіх прадпрыемстваў з польскімі калегамі для абмена інфармацыяй аб магчымых партнёрах.

Потым адбылося абмеркаванне палажэнняў праграмы. На жаль, прадпрыемствы ня вельмі актыўна рабілі гэта, ці з-за адсутнасці ў іх канкрэтных прапаноў, ці з-за таго, што азнаёміліся з ёй толькі на слых, не маючы перад вачыма аддрукаванага тэксту. Тым ня менш, К. ФЕДАРОВІЧ з СП «Інтэкс» сказаў, што Саюза пакуль не існуе і пакуль не будзе праграмы, ён не зможа прывабіць прадпрыемстваў, што галоўнай мэтай арганізацыі павінна быць абарона канкрэтнай фірмы, і пытанне аб дэбратычнасці ўзноса з'яўляецца ключавым.

В. КУРЫЛОВІЧ, прыватны прадпрыемства з Гарадзенскага раёна, выказаў занепакоенасць тым, што пераважная большасць фірмаў зараз займаецца перапродажам тавараў, а ў камэрцыйных крамах гандлююць тым, што непатрэбна масавому пакупніку, і заклікаў улады падтрымліваць, у першую чаргу, тых, хто

займаецца іх вырабам.

Г. ТЫШКЕВІЧ з «Прамбудбанка» сказала, што, на жаль, у праграме нічога не сказана пра супрацоўніцтва з банкам, у той час, калі на Захадзе бізнэсмэны перад заключэннем кантракта дэдаваюцца менавіта ў іх пра будучага партнёра, яна выказала занепакоенасць тым, што многія фірмы не валодаюць пытаньнямі разлікаў і часта бяруць крэдыты ў страту сабе ці пачынаюць займацца дзейнасцю, якой ужо займаюцца іншыя. Яна прапанавала, каб банк кансультаваў прадпрыемстваў.

Е. ПІЛІЧАВА з МП «У майстра» абуралася, што ў праграме нічога не сказана пра культуру і прапанавала прадпрыемствам рабіць у офісах выставы-продажы карцін, мастацкі

ўзровень якіх яна б гарантавала.

ПРАДСТАЎНІК фірмы «Младзі» выказаў думку, што неабходна зрабіць дапаўненні ў статут Саюза, дзе былі б вызначаны яго заснавальнікі і члены, і пераўтварыць яго з грамадзкай арганізацыі ў таварыства з абмежаванай адказнасцю.

Гучалі і іншыя прапановы: стварыць банк дадзеных аб прадпрыемствах, іх месцазнаходжанні і перспэктывах, пачаць кампанію вылучэння кандыдатаў у дэпутаты будучага парламента, выпрацаваць праграмы мінімум і максімум, стварыць бізнэс-клуб у будынку былой бібліятэкі імя Карскага, а некаторыя казалі, што Саюз увогуле непатрэбны.

З улікам выказаных пажаданняў праграма была прынята за аснову.

Саюз будзе абараняць, у першую чаргу, дробных прадпрыемстваў, якія толькі пачынаюць сваю справу. Было вырашана, што ўступны ўнёс для юрыдычных асоб складзе пяць мінімальнага заробатных плат, для фізічных — адну.

Былі таксама ўнесены змены ў склад Савета Саюза: замест тых, хто дрэнна працаваў, рэдка з'яўляўся на паседжанні, былі ўведзены новыя людзі.

На канфэрэнцыі выступіў таксама старшыня АДПБ А. ДАБРАВОЛЬСкі, які спыніўся на мэтах і дзейнасці сваёй партыі і выказаў думку, што сьпіс аб'ектаў, прыватызацыя якіх прадбачыцца ў бліжэйшы час, вельмі малы, бо ўсё гандаль павінен быць прыватызаваны.

У канцы канфэрэнцыі да прадпрыемстваў звярнуўся настаяцель Каложскай царквы А. НЯРОБАЎ і прадстаўнік Таварыства Чырвонага Крыжа, якія папрасілі іх і далей аказваць ім дапамогу.

А. ДУК.

Мы ўсе павінны вучыцца

Фірма і фірма, прыватныя крамы і крамы — гэта невялікія і далёка няпоўны пералік разнастайных формаў бізнэсу ў Горадні. Сёння на пытанні кар. «Пагоні» Г. Астроўскага адказаў камэрцыйны дырэктар зьнешнегандлёвай фірмы «Алмадор» Сяідар Г. Сяліханаў.

— Найперш, фірма, дзе працую камэрцыйным дырэктарам, займаўся толькі маркетэнгавымі паслугамі. Але час высьветліў, што наш прыватны бізнэс яшчэ не падрыхтаваны карыстацца паслугамі маркетэнгу. Каб жа выжыць, неабходна было шукаць новыя накірункі працы.

— І яны знайшліся!

— Так. Але для гэтага давялося пераабраць нанова статут прадпрыемства, затым была перарэгістрацыя і яшчэ шмат іншых дробязей. На шчасьце, гэта ўжо мінуўчына.

— Калі ласка, больш падрабязней пра дробязі.

— Першае, што самае цікавае, гэта тое, што новую фірму мы рэгістравалі за межамі суверэннай Беларусі.

— Чаму?

— Наш парламент як раз на той час прыняў новыя паставы, якія значна абмяжоўвалі нашы магчымасці. Гэта і ліцэнзаванне тавараў, абмежаванне на ўвоз разнастайных гатункаў харчу, забарона супрацоўніцтва дзяржаўных прадпрыемстваў харчовай і тытунёвай прамысловасці з камэрцыйнымі структурамі.

— Калі не сакрэт, дзе вы рэгістравалі сваю фірму?

— Сакрэту няма — у Расеі, бо там на той час ня было такіх драконаўскіх законаў, дый і людзі, якія вызначалі зьнешнюю і ўнутраную палітыку Расеі, значна адрозніваліся ад нашых.

— Выходзіць, вы — замежная фірма, якая працуе на Беларусі!

— З аднаго боку, так, але пераважная большасць нашых інвестыцый знаходзіцца на тэрыторыі Беларусі. На сённяшні дзень бліз Менску працуе наша будаўнічае малое прадпрыемства, на Гарадзеншчыне таксама МП (дрэваперапрацоўчае). Зараз жадаем распацаць тут, у Горадні, ювелірную справу. Паверце, зрабіць столькі пры існуючых у нашай дзяржаве законах мы не змаглі б. А так, праз Расею, ёсць вынік, ёсць шматлікія абароты.

— Крыху пра структуру вашай фірмы...

— Асноўнае падраздзяленне фірмы знаходзіцца ў Маскве. Адтуль лавей зьдзяйсняць фінансавую-камерцыйную апэрацыю, крэдытаванне. Тут у Горадні прадстаўніцтва, якім кірую я.

— Няўжо з Горадні ці з Менску цяжкі спрыгнаваць, куды накіраваць капіталы?

— Прафэсіяналу — не, але, яшчэ раз нагадаю, уся справа ў законах, у адносінах да гэтага дзяржавы ў перспэктыве. Зразумей, бізнэс —

гэта штодзённая прыбытак, абарот. А калі дзяржава імкнецца стварыць неспрыяльныя варункі, то аніякі камэрсантаў не пойдзе на такі крок, бо гэта — ці банкруцтва, ці адстаўанне.

— Значыць, уся справа ў адносінах ураду і парламенту да вас!

— Так, мы — актыўная, працавітая частка грамадзян дзяржавы. Калі нам паспрыць, то мы знойдзем шляхі для стварэння новых працоўных месцаў, новых галін вытворчасці. Знойдзем без чыйсьці дапамогі сыравіну, рынак збыту. Мы самі паклапоцімся аб канкурэнтаздольнасці нашага тавару. Як бачыш, мы гатовы ўсё зрабіць без размеркавальнай рукі дзяржавы. Дзяржава і грамадства тут атрымаюць свае дэвідэнты ў якасці падаткаў, рабочых месцаў, высокай заробатнай платы. Калі дзяржава наша

стане такой, то сюды пацякуць капіталы, як замежныя, так і свае, беларускія. Ніхто ня будзе ўцякаць ад спрыяльных умоў для бізнэсу. Трэба толькі пераадолець страх тым, хто знаходзіцца на капітанскім мастку нашай краіны.

— Гэнадзь, што ты можаш пакадаць тым, хто вырашыў займацца камэрцыяй!

— Першае — рэгістраваць сваё прадпрыемства, фірму як шматгандлёвую ўстанову. Другое — правільна прагназаваць эканамічную сітуацыю. Трэцяе — не тлушчаваць на лаўрах першага, хоць і, можа, значнага, поспеху. Вучыцца юрыдычна, вывучаць патрэбы рынку і памятаць, што без гэтага вашай фірме не квітнецца.

Распытваў Г. СТРУМЕНЬ.

Нарэшце будзе канкурэнт

Калі першы раз трапіў на тэрыторыю вытворча-будаўнічага аб'яднання «Маналіт», падумалася, што наўрад ці здолее сучасны будаўнік-прыватнік дасягнуць да ладу гэтай закінутае месца. Мае сумненні аказаліся безпадстаўнымі, бо за кароткі тэрмін тэрыторыя аб'яднання значна змянілася. У трохпавярховы кам'яніцы, былым складзе тытунёвай фабрыкі, наўзакон выламаных па-новому вонкі ўмятаваныя новыя — больш сучасныя ваканіцы, якіны, якія простаю чалавеку было складана пераадолець, зашытыя, а ўвесь двор забітаваны.

Станіслаў Буйніцкі — кіраўнік фірмы «Маналіт» — пра свае справы згадвае так: «Будаваць у наш час вельмі цяжка. Праблемы ўсім добра вядомыя. Але хто ж тады, як ня мы, будзе ствараць будучыню. Вось тут, на месцы складу, я хачу адкрыць гатэль, і гатэль ня просты, а такі, каб адпавядаў міжнародным патрабаванням.

— Для выканання будовы вы бяраце крэдыты ў банку!

— На крэдытах, як кажуць, далёка не заедзеш, бо трэба выплаціць працэнты, а яны не малыя. Таму, каб існаваць, мы вядзем разнастайную камэрцыйную дзейнасць. Першае, што дае прыбытак, — гэта будаўніцтва. Сваімі сіламі ў Горадні будзем некалькі жыллёвых дамоў, выконваем рамонтныя працы для арганізацый і прыватных асобаў па ўсёй вобласці. Праўда, рост коштаў на сыравіну часам гуляе з намі ў дрэнныя гульні. Выходзіць так, што нашы заказчыкі ня могуць заплаціць за шэраг выкананых працаў і адмаўляюцца ад сваіх аб'ектаў. Мы маглі б зацягаць такія арганізацыі па судох, але гэта ня вырашыць справу. Суд прызнае, што арганізацыя-банкрут, і няболей. Нам жа аніякай спазыкі, бо прадпрыемствы — дзяржаўная ўлас-

насць і завалодаць іх маёмасцю, як кампенсацыяй, па закону ня маем права. Ведаецца, гэта нонсэнс: калі дзяржава стварае варункі для дзейнасці недзяржаўных формаў вытворчасці, то яна павінна і падбаць аб тым, каб яны былі падмацаваныя адпаведнымі законамі. На жаль, пакуль што недзяржаўным вытворчым структурам аб законах, якія б абаранялі іх інтарэсы ўласніка, прыходзіцца толькі марыць. Я вось нядаўна меў дзелявыя стасункі з роднаснай фірмай з Польшчы. Скажу адразу, у Польшчы значна болей умоў для росту і пашырэння вытворчасці прыватніку. З нас часам смяюцца замежныя партнёры, калі дазнаюцца праўды пра ўмовы, у якіх мы працуем. Адсюль і пасыярога, з якой ідуць на супрацоўніцтва замежнікі. Адчуванне ж аб'якавых адносінаў з боку дзяржавы да цябе як актыўнага грамадзяніна часам выклікае агіднае пачуццё, што для такой краіны ня варта нешта ствараць.

— Над чым сёння працуеце!

— Ёсць жаданне зрабіць сваё прадпрыемства шматпрофільнай фірмай, якая б магла скіраваць высілкі, у першую чаргу, туды, дзе большы прыбытак. Зараз мы вывучаем рынак, кан'юнктуру, і адзначу, што ўжо ёсць першыя зрухі да новых відаў вытворчасці. Я ня здраджу сакрэту, калі скажу, што мару тут у Горадні з арганізацыяй прыватнае выдзевтва, для гэтага таксама рыхтуецца вытворчая плошча, аргтэхніка, падбіраюцца кадры. Калі ўсё будзе гатова, то думаю, што мы створым вобласной узбуйненай друкарні канкурэнцыю.

Распытваў Г. АСТРОВСкі.

Чарговая «фірменная»

У апошні час прамысловыя прадпрыемствы ўсё часцей імкнуцца па вядомых прычынах рэалізоўваць сваю прадукцыю без пасрэднікаў, дзеля чаго ствараюць уласныя гандлёвыя кропкі. Вось і ў Горадні з'явілася чарговая фірменная крама. Па вуліцы Савецкіх Пагранічнікаў яе адчыніла акцыянернае таварыства «Гродна-абутак» (Гарадзенская абутковая фабрыка «Нёман»). Гэта ўжо другая фірменная крама прадпрыемства. У ёй пакупнікам прапануецца ўсё асартымэнт абутку, вырабляемага на фабрыцы: ад дзіцячых туфляў да зімовых ботаў. Цэны на тавары ў ёй значна ніжэйшыя, чым у дзяржаўным гандлі. Працуе крама штодзённа, акрамя нядзелі.

А. Д.

ГІСТОРЫЯ І СУЧАСНАСЬЦЬ

Глухі сьляпога не зразумее

Хоць і было Ясю Трабмовічу ўсяго каля пяці гадоў, але ён добра памятае, як травеньскай ноччу 1941 года ўсіх хатніх абудзіў настойлівы грукат у дзьверы. Маці запаліла газоўку, а бацька пайшоў адчыняць. Ясь бачыў, як сьледам за разгубленым бацькам у хату ўвайшлі людзі ў фармовых сінніх шынялях. Без аніякіх тлумачэньняў няпрошаныя госьці загалі зьбірацца, адвёшы на зборы ўсяго некалькі хвілінаў. Маці пасьпела толькі апрануць дзяцей ды прыхапіць у вузельчык бохан хлеба. Сям'ю пагрузілі на аўтамашыну і павезьлі з родных Селіванаўцаў у бок Ваўкавыску. У Ваўкавыску адбылася сарціроўка, мужчын пастроілі ў асабовы шыхт і пагналі пад канвоем невядома куды. Кабет з дзецьмі таксама паставілі ў шыхт і накіравалі на чыгуначную станцыю. На станцыі да шыхта, ў якім стаяў Ясь з маці і старэйшымі братамі, падышоў чалавек, дастаў паперу і прачытаў загад НКУС, што ўсе арыштаваныя як ворагі народа і ў плане пэдапнай барадзьбы ворагану НКУС па зьнішчэньню ворагаў Савецкай улады будучы інтэрніраваны ў Сібір. Што значыць слова «інтэрніраваны» — Ясь у свае пяць гадоў ніяк ня мог уявіць. Але па зьбялеламу ад страху твару маці зразумець, што гэта нешта вельмі страшнае. Да станцыі хутка падалі таварныя састаў і вагоняў пачалі размяркоўваць па вагонах. Ясь з сям'ёй трапіў у вагон бадай першы і з дапамогай маці праціснуўся бліжэй да сьцяны. Калі вагон запойніўся жанчынамі і дзецьмі, дзьверы зачынілі. Наокал стала цёмна. Некаторыя з кабет пацху галасілі. Маці ж, абняўшы сваіх дзяцей, шаптала ласкавыя словы. Казала, што ўсё гэта — памылка, і што яны хутка будуць дома, бо тата, якога забралі, абавязкова даб'еца праўды і забярэ іх дамоў у Селіванаўцы. Пад прычотныя словы маці Ясь заснуў і не чуў, як цягнік крануўся. Абудзіўся ён ад сьмагі. Папрасіў маці піць, але тая згадала, што трэба пацярпець, бо вады ў яе няма. Але як будзе прыпынак, запэўніла матуля, яна абавязкова пойдзе і прынясе вады — час ішоў, цягнік імкнуўся наперад, а жаданага прыпынку не было. Маці пыталася людзей, ці ёсць тут у каго для дзіцяці вада, але яе нават лжыкі не было ні ў каго. Адсутнасьць вады змарыла Яся, і ён нанова заснуў. Прачнуўся ад гоману. Людзі, сьпяшаючыся хутчэй выйсці, штурхалі маці, якая несла яго на руках. Станцыя, на якой іх выгрузілі, ня мела назвы. Для чыгуначнага палатна не было ніякага будана. Але

людзі былі й гэтаму рады, бо можна было хоць крыху паухацца, схадзіць да вадакачкі й напіцца. Пасьля кароткага перадыху ўсіх ізноў загналі ў вагон і павезьлі далей.

Шляху Ясь ня памятае, як ня памятае, колькі спатрэбілася часу катом з НКУС, каб цэлы цягнік людзей, якіх пагрузілі ў Ваўкавыску, завесьці ў Навасібірскую вобласць Расеі, бо яму ўвесь час хацелася піць і спаць.

У Навасібірскую маці і дзяцей размясьцілі ў барак з дошак. Маці шодня ганялі на працу на лесопільны завод. Дзеці большасць часу сядзелі ў барак. Старэйшыя тапілі «буржуйку», каб сгарэла ў час вясеньскіх халодных дажджоў. Бліжэй да зімы маці моцна захварэла. Стан яе здароўя горшыўся і горшыўся. Асабліва моцна балелі ногі. Маці забралі ў шпіталь, дзе хірургі аднялі ёй нагу. Дзяцей суседзі па барак перадалі ў дзіцячы дом. Ясь памятае, як да дзіцячага дому прыходзіла часам жанчына на мыліцах. Ясь жа, наадварот, баяўся і казаў усім, што гэта не яго мама. У яго мамы дзьве нагі, і яна ходзіць без мыліцы. Маці плакала, клікала Яся да сябе, а ён, як ваўчо, хаваўся ад яе рук.

Зімой маці зусім занепагла. І праз нейкі час памерла. У дзіцячы дом распачалі прыводзіць мноства дзяцей з іншых месцаў. Выхавацелі казалі, што гэтыя дзеці з па-за лініі фронту, што іх трэба шкадаваць. Ясь таксама «пашкадаваў» свайго новага сябра. Узяў ды і завёў таго ў чужы агарод. Гаспадар злавіў іх, калі сябры ірвалі моркву. Спачатку ён моцна налупцаваў «злодзея», а потым перадаў іх выхавацелям. Тыя распыталі, з якой нагоды трапілі ў чужы горад Ясь і новенькі хлапец. Ясь усё шчыра расказаў і атрымаў кару. На цэлы дзень яго заставілі без яды.

Ліхалецтва вайны мінула. І ў 1949 годзе ў дзіцячы дом, дзе знаходзіўся Ясь і старэйшыя браты, прыйшоў нейкі дзядзька. Як высьветлілася, гэта быў іх бацька, які чудам застаўся жывым пасля таго, як шыхт з мужчын у Ваўкавыску пагналі энкавэдзісты ў невядомым кірунку. Бацька трапіў спачатку ў турму, а калі ноччу 22 чэрвеня служыў НКУС

павялі на растрэл вялікую групу вязняў, сьмела кінуўся ўцякаць. Выратавацца было б цяжка, але яму пашанцавала. Энквэдзісты стралялі па нагох і ніяк не маглі трапіць. А калі здавалася, што ўсё скончана і яго дагоняць, нечакана распачалася бамбардзіроўка нямецкімі летакімі Ваўкавыску, і тыя, хто гнаўся за бацькам, трапілі пад узрыў нямецкай бомбы.

Калі скончылася вайна, бацька праз Чырвоны Крыж адшукаў дзяцей. Павёз у родныя Селіванаўцы. Тут з Ясем здарылася няшчасьце. Ён знайшоў нямецкую гранату. У выніку неасцярожнага руху яна узарвалася.

Старажытна-беларускае падвойнае ткацтва дыяноў — адна з самых цікавых старонак беларускага вясковага прыкладнага мастацтва. На жаль, сакрэты гэтай адмысловай справы бадай што забыты нашчадкамі. Але час бязпамяцтва мінае, і на месцах паволі адраджаецца забытае. Адным з такіх куткоў, дзе адраджаюцца

Ясь застаўся сьляпым калекам.

Больш 35 гадоў працуе Ясь Трабмовіч на Гарадзэнскім ВВА Беларускага таварыства сьляпых. Усе гэтыя гады над ім вісіць горкае кляймо ворага народу, якое пазбаўляе Яся мноства сацыяльных ільгот, чалавечых правоў.

Нядаўна, у 1992 годзе, гэтае кляймо знята, і чалавек, нарэшце, атрымаў рэабілітацыйнае пасьведчаньне, дзе вызначаны яго правы і ільготы як нявінна пацярпеўшага.

На жаль, скарыстаць іх вельмі цяжка. І ў гэтым днімі пераканаўся спадар Трабмовіч, калі пажадаў, як і ўсе годныя людзі, збудаваць сабе добрае жылло. Чыноўнікі нават не зьявілі ўвагі на яго пасьведчаньне, згадаўшы: «Такіх, як ты, шмат. Так што чакай, як і ўсе...»

Г. АСТРОУСКІ.

Беларусь — гэта ня выдумка!

Дзіўна, але між нас апошнім часам выйшла мноства «знатакоў» гісторыі ды палітыкі. Аж сьмех праймае, калі слухаю развагі іншых «палітыкаў» і «эканамістаў». І калі над некаторымі развагамі можна пасьмяяцца, то як рэагаваць, напрыклад, на такое: «Беларусь — гэта не дзяржава і яна ніколі не існавала, як не існавала яе мовы, народу. Бо бачце, тутэйшыя людзі — гэта палякі ці летувісы. Таму нам, штучнаствораным беларусам, няма чаго й брыкацца, а лепш хутчэй далучацца да Расеі ці Польшчы, бо інакш згінем мы тут на сваёй зямлі з голаду ды холаду».

Найперш хачу згадаць сваім апанэнтам, што каб штосьці сьцьверджаць, трэба ведаць гісторыю. А як можна палемізаваць пра дзяржаўнасьць Беларусі, ня ведаючы пра статут ВКЛ. Наконт культуры ў іх таксама ведаў ня густа, бо адно толькі імя нашага славутага першадрукара Францыска Скарыны многае ім сказала б. З гісторыяй таксама цяжкасьці. Хто ў цывілізаваным сьвеце ня ведае выдатных беларускіх дзяячоў, такіх, як Эфрасіньня Полацкая, Сымон Будны, Вітаўт Вялікі. Гэты сьпіс можна доўжыць і доўжыць. Таму сваім апанэнтам хачу сказаць: лепей займацца сваёй справай — садзіце капусту, агуркі, памідоры на сваіх дачах, а з гісторыяй, культурай і дзяржаўнасьцю любай Беларусі разьбірацца тыя, каму за яе лёс вельмі моцна баліць сэрца.

В. СЕГІНЬ, Горадня.

Крывічы, Дрыговічы, Гуды...

Ёсць на Мастоўшчыне вёска Гудзевічы. Адкуль пайшла яе назва? Стандартная казка «Жыў тут нейкі Гуд...» не ўспрымаецца народам, бо з пакаленьня ў пакаленьне перадаецца паданьне пра магутнае племя гудаў, нашчадкі якога нібыта і жывуць у Гудзевічах. Але ні адна навуковая праца, ні адзін летапіс не называе гэтага племені. Нават самая грунтоўная кніга па гісторыі Беларусі «Старажытная Беларусь» Міколы Ермаловіча не згадвае гудаў. Але, калі мы заглянем у «Краткий топонимический словарь» выдавецтва БДУ, то знойдзем вялікую колькасць тапонімаў, зьвязаных з гудамі. Гэта Гуды — сельсавет Валожынскага раёна. Гуды — чыгуначная станцыя на лініі Ліда — Вільня, Гудовічы — вёска Чэрвенскага раёна, Гудава — вёска Верхне-Дзьвінскага раёна, Гудава — вёска Дубровенскага раёна, Гудзелі — вёска Воранаўскага раёна, Гудзелішкі — вёска Пастаўскага раёна, Гудзянаты і Гудзянешкі — вёскі Ашмянскага раёна, Гудзішкі — вёска Ёўскага раёна, Гудагай — вёска і чыгуначная станцыя Астравецкага раёна. Акрамя таго, недалёка ад мяжы з Беларуссю ў Летуве ёсць вёска і хутар Гудакеніс, вёска Гударайціс, а на Украіне — вёска Гудзевічава.

Злучым гэтыя вёскі па лініі: Гудзевічы — Гударайціс — Гдакеніс — Гудзелі — Гуды (Ліда — Вільня) — Гудзішкі — Гуды (Валожын) — Гудзянаты і Гудзянешкі — Гудагай — Гудзелішкі — Гудава — Гудовічы — Гудзевічава — Гудзевічы. Што ж мы атрымалі? Атрымалі тапанімічную мяжу, якая на ўчастку ад Гудзевіч да Гудава вельмі дакладна паўтарае этнічную мяжу Беларусі з адступлень-

нем ад яе на 40—50 км. (Вынік прасоўваньня славян на поўнач у пазьнейшыя часы). Але заглянем яшчэ раз у «Старажытную Беларусь» Міколы Ермаловіча і без асаблівай цяжкасьці заўважым, што нават лінія дакладна супадае з паўночнай лініяй расьсяленьня дрыговічаў. На ёй знаходзяцца тапонімы дрыговічаў: Дрыбучы Міёрскага раёна, Дрысьвяты, Друя, Дрыса і інш. Дык што ж вынікае? Ці два народы гуды і дрыговічы займалі разам адну і тую ж тэрыторыю, але так не бывае, каб з двух народаў, якія жылі разам, якія займалі аднолькавыя абсягі, адзін пакінуў выдатны след у гісторыі, а другі згубіўся зусім. Ці мо дрыговічы пакарылі нейкае балцкае племя гудаў, але чаму ж тады летувісы называюць усіх беларусаў (славян) гудамі? Відавочна таму, што першыя славяне, з якімі летувісы (жэмаіты) ўшчыльную сутыкнуліся, былі гуды. Ды і з якой нагоды пачалі балты называць славян балцкім жа імем? Значыць, гуды — славяне. Тым больш, што па летувіску «гудзінас» азначае «чужы, прышлы». А мо ад гэтага слова пайшлі назвы дрыговічскіх вёсак? Таксама не. На сумежжы з Верхне-Дзьвінскім, Дубровенскім, Чэрвенскім раёнамі і на Украіне ніякіх летувісаў (жэмаітаў, у прыватнасьці) і блізка не было, а на іншых балцкіх мовах нас называюць па-іншаму.

Добра, калі гуды — славянскае племя, то што гэта за племя, пра якое няма нідзё ўспаміну, адкуль яно ўзялося і куды падзелася?

Адкрыём «Самскритско — русский словарь» В. А. Качаргіной і чытаем: «Гуда — назва народа». Гэта значыць,

што ў старажытнай Індыі 3,5—5 тысяч гадоў назад жыло племя «гуды». Там жа мы знаходзім крывічоў, славян, венедаў. Дадатковыя звесткі пра гудаў у Індыі даюць падставы для сьцьверджэньня, што яны жылі ў балцістай мясцовасьці, таму зразумела, чаму гуды пасля перасяленьня спыніліся на Беларусі. Не будзем шукаць прычыны, якія пагналі гудаў з Індыі, але рухацца яны мусілі па сухой мясцовасьці ўслед за крывічамі і так жа, як і крывічы, вымушаныя былі несці з сабой мяшкоў з вадой. Крывічы з-за гэтых мяшкоў і атрымалі сваё імя, бо «крыві», акрамя назвы народа, азначае яшчэ «мяшок для вады». Мяшкоў гудаў называліся інакш — «дрыці». І як крывічы атрымалі імя ад сваіх мяшкоў, так і гуды — ад сваіх. Такім чынам, гуды дайшлі да Беларусі ўжо з двума імёнамі і, як часта здараецца, новае імя «дрыці, дрыты, дрыгавіты, дрыговічы» паступова выцесьніла старое «гуды», але ад яго засталіся шматлікія тапонімы і памяць народу.

У якасьці кароткай высновы можна зазначыць, што жыхары нашых Гудзевіч могуць сьмела гаварыць пра тое, што 5000 гадоў назад іхнія прашчурныя жылі ў Індыі і разам з крывічамі, славянамі і венедамі паклалі пачатак велізарнай сям'і славянскіх народаў. А на памяць аб Індыі засталіся назвы вёскі Індур і рэчкі Індурка ў Гарадзэнскім раёне, вёскі Індрубка ў Астравецкім раёне, вёскі Індурка ў Краслаўскім раёне Латвіі. Праўда, па-нямецку Індур азначае чарот, але не трэба забывацца, што балты таксама прыйшлі з Індыі.

Станіслаў СУДНІК.

ПАДАРОЖЖЫ

Алесь АСТРАУЦОЎ

На карнавал у каралеўскую краіну, дзе на палях расьце ячмень

ЧАСТКА ДЗЕВЯТАЯ: «ДАНМАРК»

1. Назовы

Міхель сьмяецца: «Расейцы лянвья, ім лянто выгавораць «Данмарк», а таму яны й скарачаюць — Данія». Я пасміхаюся ў адказ, але ён ня мае рацыі, «Данія» — і ў палкаў.

Сталіца называецца Капэнгаген — «Гандлёвая гавань». Капэгаген — гэта ўжо пайшло ад немцаў.

2. Людзі

Няхай гэта прагучыць банальна, але адносіны паміж тутэйшымі людзьмі можна акрэсьліць двама словамі: сяброўская дабрабычлівасьць. Стварэньне ўражаньне, што ўсе данійцы разам — гэта адна дружная сям'я. Служачы парлямэнту, узброены да зубоў ахоўнік з міністэрства абароны, маладая кабета з міністэрства замежных справаў — паўсюль нас (дзякуючы Міхелю) сустракалі настолькі цёпла, што я, не разумеючы аніводнага слова, пасля пытаўся: «Гэта што — твой сваяк, альбо школьны сябра?» Міхель кожны раз адказаў: «Я яго першы раз бачу».

Досыць прахалодна да нас паставіліся толькі ў дэпартаментэ чынах па справах замежнікаў. Кожны дзень там вымушаны разбірацца з сотнямі туркаў і арабаў.

3. Жанчыны

На працы ў паўсядзённым жыцці яны ніколі не карыстаюцца касмэтыкай. Па гэтай прычыне ў параўнаньні з нашымі гарадамі, дзе кожная кабета ня выйдзе з дому, не пакарыстаўшыся прыладамі «для завіваньня й прыкрас, каб трохі зьменьшыць перашкоды, пахібікі матухны прыроды», вуліцы данійскіх гарадоў, на першы погляд, выглядаюць амаль цалкам пазбаўленымі прыгожых жанчынаў. Але пабыўшы некалькі дзён, гэтага ўжо не заўважаеш.

Затое ўжо калі сустрэнеш прыгажуню, дык застаецца толькі азірнуцца. Заўважана тое, што позіркі ў іх — проста нармальныя. Ніхто не «страляе вачыма», і ніхто не паглядае фанбэртліва.

4. Машыны

Шыкоўных лімузінаў на менскіх вуліцах значна больш, чым у Капэгагене. Найбольш часта сустракаюцца танныя французскія «Сітраэны». Нямецкіх машынаў практычна няма — дужа дарагія, толькі носьцаца «Мэрсэдэсы — 190». Даволі шмат спартовых, накіраваных «Парш», мадэляў, а таксама расейскіх «Жыгулей».

Калі вадзіцель бачыць перад сабой хаця б мэтраў з дзьвесьці вольнае дарогі, ён абавязкова цысне на газ. Так што пераходзіць вуліцы трэба вельмі ўважліва.

5. Трактары

Трактары «Беларусь» у Даніі чамусьці называюцца «Форд».

6. «Уль»

Прыкладна так па-данійску гучыць «піва». Адсюль і паходжаньне самага традыцыйнага тосту: «Скюль!» — адпаведнік расейскаму «За здароўе!» Мы доўга ламалі галаву, які ж традыцыйны тост у нас, беларусаў? Так і ня прыйшло ў галаву лепшага, чым «За Яе!»

«Данмарк» са старажытна-данійскай мовы перакладаецца прыкладна як «рунь», «палеткі», карацей «поле, на якім што-небудзь расьце». Мы вырашылі, што гэта поле, на якім расьце ячмень. Піва ў Даніі — нацыянальны гонар. Уласна я перакананы, што лепшага ў свеце няма. І якім бы патрыётам я ня быў, але «Лідскаму» далёка...

«Карлсбэрг», «Тубарг» — ня часта вы сустранеце гэтыя назвы на прылаўках нашых нават валютных крамаў. Данія — краіна вельмі кансэрватыўная. Хочаце пакаштаваць іхняга піва? Прыяжджайце ў Данію. Ад сябе магу дадаць, што не расчаруецеся.

Як і ў Лідзе, тут ня трэба пытацца кабеты, ці будзе яна піць піва, яна не адмовіцца. Яго тут — мноства гатункаў, выпускаюцца нават да ўрачыстасьцяў: «Вялікоднае», «Каляднае», «Файны Фэстываль». Усе гэта — яшчэ адзін повад, каб пашкадаваць за ўласную гісторыю — наш славыт лідзкі Пупко пачынаў справу ў адзін час з Карлам Яахсанам.

7. Аўтобусы

Пасажырскія аўтобусы звязваюць невялікія мястэчкі з усімі навакольнымі вёскамі. Гэта нешта сярэдняе паміж гарадзкім і міжнароднім «Ікарусам». Ходзяць яны досыць часта, у кожным аўтобусе ў плястыкавай кішэньці ляжаць расклады руху з указаньнем часу прыбыцьця на ўсе прамажыя прыпынкі з дакладнасьцю да адной хвіліны. Менавіта так яны й ходзяць, у чым можна пераканацца з дапамогай электроннага гадзінніка, які вісіць над кабінай кіроўцы.

8. Эўроп

Вёска, дзе жыў маці Міхеля — на першы погляд дакладная копія ўсіх астатніх. У цэнтры на плошчы — супэрмаркет, культурны цэнтр і абавязковы піўны бар. У розныя бакі разыходзяцца вуліцы,

паабпал якіх вельмі падобныя адна-дзвух-павярховыя катэджы. Участкі сядзяў аддзяляюцца хвойнымі або хмызовымі зарасьнікамі. У двары — абавязкова белыя плястыкавыя столы, абстаўлены такімі ж крэсламі, а таксама флажок з узьнятым данійскім (белы крыж на чырвоным полі) сьцягам ці вымпелам таго ж колеру — марская краіна!

У полі паміж вёскамі стаяць высокія белыя ветракі — малыя электрастанцыі, часам па тры-пяць разам.

9. Роскілд

Гэта невялікае мястэчка, якое ў той жа час займае досыць вялікую тэрыторыю, бо забудавана спрэс невысокімі трох-чатырох-павярховымі дамамі. Але ў сьпісе данійскіх гарадоў Роскілд паважна займае прыкладна шостае-сьмае месца пасля Капэнгагена. Пацьверджаньнем значнасьці з'яўляецца й вялізарнейшая старажытная кірха, якая ўздымаецца ўвышыню на вяршыні цесна забудаванай дамкамі гары, якая месціцца на беразе марскога заліву, які, дзякуючы сваім блытаным абрысам, больш нагадвае возера.

Жыхары беларускай правінцыі пазбаўлены вялікай колькасьці выгодаў, даступных тым, хто жыве ў вялікіх гарадах. Гэтага нельга сказаць пра роскілдзкіх месцічаў. Тут ёсьць усе ўмовы для паўнацэннага цывілізаванага жыцьця, уключна з філіяй Капэнгагенскага унівэрсітэту, яхт-клубам, прыстаньню для хуткасных катэраў, ды школу верхавой язды. Дарэчы, коні — яшчэ адзін пункт нацыянальнага гонару. Верхам езьдзяць выключна ў жакейскім строі.

10. Дзіцячая крама

Уваход у яе месціцца ў даўгім шэрагу супэрмаркетаў па продажы харчовых тавараў, шыкоўных ювэлірных крамаў, мяозык-шопаў і шматлікіх кавярняў, якія займаюць усе першыя паверхі дамоў паабпал старой вуліцы ў цэнтры горада. Звонку яна ўдае на невялічку крамку па прадукцы паштовак і пэрыядыкі. Памылковае ўражаньне, бо ўнутры гэты сапраўдны «дзіцячы сьвет» займае бадай паўкварталу. Варта дадаць, што разам з цацкамі тут гандлююць і канцтаварамі.

У кожным дарослым чалавеку жыве дзіцё. З болей у сэрцы за сваё «шчаслівае дзяцінства» мы, уздымаючыся па прыступках, прасоўваліся наперад у гэтым лабірынце гандлёвых залаў. Вакол — тысячы, дзесяткі тысяч тавараў, сярод якіх практычна няма ніводнага, які не хацелася б набыць альбо проста патрымаць у руках. Спыняючы аднак проста недаступныя кошты.

11. «Брыдкае качаня»

Мы сядзелі на прыстані. Побач з намі паважна гойдаліся на хвалях гошчы яхты. Паўсюль між людзей хадзілі тоўстыя качкі, якія ня выказвалі ні малейшага страху. Некалькі падыйшлі да нас і дапытліва паглядзелі нам у вочы — яны чакалі пачастунку. На жаль, у нас нічога з ежы ня было. Птушкі завярнуліся й, зьняважліва пазіраючы «праз плячо» у наш бок, пасунуліся да вады.

Усё гэта нагадвала знакамітую казку Андэрсэна пра птушыны двор.

12. Экспрэс

Мы падыходзілі да невялікага тунэля, праз які гарадзкая вуліца перасякала чыгунку, і ад нечаканага сьвісту над нашымі галавамі літаральна прыселі. Уражаньне было такое, быццам над намі ўзьлятаў самалёт.

Хуткасныя экспрэсы злучаюць Капэнгаген з усёмі краінамі. Гэта — яшчэ адна рэч, якой вельмі ганарацца данійцы: усё, ад першага эскізнага крэсьлёнка, да апошняй дробнай дэталі канчатковай зборкі зроблена імі самімі.

13. Смачна есьці!

Калі мы пасьля Менска трапілі ў Варшаву, дык усе гэтыя хот-догі, запяканкі, якія мы елі ў шматлікіх невялічкіх кавярнях, што ў цэнтры горада сустракаюцца літаральна на кожным кроку, падаліся нам сапраўды «ежай багоў». Калі мы трапілі ў Данію, дык зразумелі, што ўсё гэта там — непараўнальна смачнейшае. Хаця здавалася, куды ўжо лепш!

Пры ўсёй сваёй прамысловасьці Данія была й застаецца аграрнай краінай. І хаця гэта далёка ня так, але нам можа падацца, што там існуе культ ежы. Усе прадукты максымальна чыстыя, якасныя й смачныя.

14. Гартуйся, як сталь!

У Даніі — адзін з самых высокіх у Эўропе ўзровень жыцьця. Ён даецца ня проста, прыходзіцца эканомна ставіцца да ўсяго. Узімку жылыя памяшканьні цёплія заўсёды так, як пачалі цяпліцы ў нас толькі з гэтага году. Але справа ў тым, што данійцы даўно да гэтага прывычаліся.

Калі з мора дзьмуў халодны брыз, мы апраналі швэдры з лёгкімі курткімі й гарача нам не было. А данійцы спрэс шчыравалі ў адных футболках — ад малых дзяцей да людзей сталага веку.

15. Суседзі

Мы пастаянна пераканвалі саміх сябе, што, не зважаючы на жанамічныя цяжкасьці, адносіны паміж людзьмі застаюцца ў нас цёплым і дабрабычлівым. І наадварот, там, у іх, людзі жывуць замкнёна, і адносіны паміж імі рэдка пераходзяць рамкі афіцыйнасьці. Я б сказаў, што гэта, мягка кажучы, ня так.

Калі суседзі Ены Яахсэн даведліся, што ў яе невялічкі дамок прыехалі ў госьці ажно дзесьці чалавек, Біргіт і Крысьціян Мадсан, тут жа аддалі ў наша распараджэньне цэлы паверх свайго вялікага дома. А ў апошні вечар яны наладзілі нам сапраўдны прыём на, як яны сабе гэта ўяўляюць, «рускі капыль». У двары пад паветкай смажыліся шашлык, ціха гарэў камін, на сталах была бульба, катлеты, піва, віно й нават (!) гарэлка. Пасьля гэтага Біргіт Мадсан прызналася маці Міхеля, што да таго ніколі ў жыцці ня піла гэтага моцнага напою й ня была такой п'яною.

Сам Крысьціян аказаўся камуністам. І хаця кампартыі Даніі самараспусьцілася год таму, ён застаўся верны сваім перакананьням. У яго нават машына дэмакратыя — «Шкода».

16. Кіткі

Кіткі кампасуюцца пры ўваходзе ў аўтобус, на чыгуначным вакзале кампостэры знаходзяцца на прэоне. На іх адбіваецца час, і на працягу дзвюх гадзінаў вы можаце сядзець па адным квітку ў любы транспарт, трэба толькі паказаць яго кіроўцу. Праўда, яны падзяляюцца на тры зоны — па 8, 16 і 24 кроны за кожны адпаведна.

(Працяг будзе).

«Па тэлефоннаму званку я еду на выклік...»

Іра прыйшла на сустрэчу ў дакладна вызначаны час. Стрыманая, элегантная. Абранутая ў чорную скураную сьвітку і чырвоныя ласіны, яна нічым не нагадвала прадстаўніцу самай старажытнай жаночай прафэсіі. Працягнуўшы для вітаньня руку, ветла згадала сваю мянушку — «Бляндынка» і, ўздыхнуўшы, тут жа дадала, што, каб між намі не было непаразуменьняў, лацвей адразу ж перайсьці на «ты».

Мы рушылі ўздоўж цэнтральнага пляцу, а мая субсясідніца, памаўчаўшы хвіліну, распачала аповяд. Завуць яе «Бляндынкай» за доўгія белыя косы. Змалку, яшчэ ў школе, ёй вельмі не падабалася тое, як настаўніца пасля вывучэньня нейкага верша ці апавяданьня пра замочнае жыццё савецкага рабочага па чарзе апывала вучняў, кім тыя хочучы быць па прафэсіі. Казаць, што ёй вельмі да спадабы працаваць даяркай ці жняй, не хацелася. Іра заўжды марыла мець рэдку прафэсію. І хоць нарадзілася ў жылы ў сям'і старшыні калгаса, але ўявіць сябе на ферме ці ў полі аніяк не магла.

Знаёмства з сваёй сучаснай працай пачалося на першым курсе Менскага інстытута замежных моў. Да дзяўчат у інтэрнат заходзілі ў госьці замежныя студэнты. Нярэдка сваім сяброўкам яны дарылі дарагія прэзэнты. Тыя з дзяўчат, хто сябраваў з замежнікамі, вялі сябе йнакш, чым астатнія. У іх быў свой сьвет, свой ўзровень узаемаадносін, свой стыль жыцьця. Іра вельмі захацела трапіць у невядомае ёй асяроддзе. Пачуўшы пра жаданьне першакурсьніцы сябраваць з інашаземцамі, тыя, хто штодзённа бадзяўся з імі па шынках і рэстаранах, спачатку разсьмяліся. Але паглядзеўшы на высокія грудзі,

доўгія ногі, статную фігуру прасіцелькі, паабяцалі дапамагчы. Пры першай жа сустрэчы дзяўчыне прыйшлося зрабіць усё, што пажадаў яе знаёмец. На жаль, тады Іра ня многа ўмела. І абраньнік для высокага ўзроўню жыцьця зьнік. Сяброўкі заспакоілі Іру — маўляў, нічога страшнага тут няма, знойдзем табе другога. Але каб болей не было недарэчнасьцяў, ёй шмат чаму трэба было навучыцца. І памагатыя пачалі вучыць Іру. Вадзілі яе на прыватныя кватэры, дзе за «чырвонец» можна было паглядзець парнаграфічны фільм, давалі літаратуру, парадзі.

Ад чарговага замежнага знаёмага Іра даведлася, што ў прафэсіі прастытуткі ёсьць шмат разрадаў. Найбольш памножаны разрад — вулічная прастытуцыя, але ёсьць і элітны разрад — пуганы — адукаваны ўсебакова, элегантныя жанчыны. Праўда, гэта праца толькі адмысловая, і паслугі тут выключна толькі для заможных сфэр.

... Адразу трапіць у колы элітнай прастытуцыі было цяжка. Памагатыя бралі грошы, падарункі, а спрыяць Ірыне не спыняліся.

Дапамог ёй зрабіць кар'еру пуганы выпадак. Падчас практыкі ў Берасьці яна пайшла ў рэстаран «Юбілейны», дзе яе адразу ж прыкмеціў суцяньер. Знаёмства было жорсткаватым. Суцяньер прапанаваў ёй прайсьці з ім у адзін з нумароў гатэля, дзе Ірыне давалася распрануцца й паказаць усе свае здольнасьці й уменне. Ударылі па руках і дамовіліся, што, Арнольд — так звалі пратэжэ Іры — будзе ёй дапамагаць выбіраць кліентаў, набываць прыгожую вопратку, гарантаваць абарону. А за гэта яна будзе аддаваць Арнольду 50% свайго заробку.

Праца ў Берасьці задавальняла

Ірыну. Ёй за ноч даводзілася працаваць з некалькімі ахвочымі да сэксуальных паслуг. Часьцей гэта былі замежныя турысты, камэрсанты. Здаралася абслугоўваць і ценьных міліянэраў Савецкага Саюзу.

Час практыкі праяцеў, і Іра не пажадала вяртацца ў інстытут. Але Арнольд пераканаў яе ў неабходнасьці скончыць інстытут. Паабяцаў, што будзе выклікаць яе ў Берасьць. Слова сваё Арнольд стрымаў. І Ірына, ня рэдка кінуўшы занятакі, самалётам адбывала на выклік.

Пасьля атрыманьня дыплёма разьмеркаваньне прывяло яе ў Горадню. Але працы сваёй яна не кідае, паранейшаму езьдзіць па тэлефоннаму званку ў Берасьць. Так лепей, лічыць яна: Горадня — невялікі горад. Тут пакуль што няма шыкоўных гатэляў, няма багатых кліентаў. Абы з кім пугана ніколі ня пойдзе да ложка. Гэта закон для існаваньня элітнай групы прастытуцыі. Яшчэ Ірына аддае перавагу Берасьцю таму, што там яе ніхто ня ведае. У Горадні — калегі па працы, знаёмыя. Часам, трапіўшы ў кватэру Ірыны, яны дзіўляцца, адкуль у яе столькі шыкоўных рэчаў, дарагой мэблі, электроннай тэхнікі. Каб пазьбегнуць непажаданых пытаньняў, яна не запрашае ў госьці нікога. Жыць жа без сяброў, без родных вельмі цяжка. Прасьцей сказаць — сумна. Душа ірвецца да кантакту, а сказаць пра сваю прафэсію так, каб зразумелі, няма каму. Ёсьць у гарадзенскай пуганы жаданьне нарадзіць дзіця, якому яна аддаць усю сябе. Неяк няўтульна сярод раскошы адчуваць сябе адзінокай, ведаючы, што на зямлі ня ўсё вечна.

Мы ідзем з Ірынай да знакамітай Фары Вітаўта, вечар разьвівае яе доўгія белыя кучмы. Яна спыняецца, маўчыць, а потым нечакана згадвае, ці пагадзіўся б я за «Лімон» расейскіх рублёў стаць бацькам яе дзіцяці. Усьміхнуўшыся, яна разьвітваецца і сьпешна зьнікае, напрысцішы напасьледак паведамленьня, калі ў газэце выйдзе яе аповяд.

Г. АСТРОУСКІ.

13, ПОНЕДЕЛЬНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
10.20, 21.35. Пад купалам сусвету. 10.35. Музычны фільм. 11.10. «Чалавек есць тайна». Навукова-папулярны фільм. 12.20. Тэлевізійны арт-клуб. 13.30. Навіны (з сурдаперакладам). 15.20. «Калінеўскае паліцэйскае». Шоу-казіно. 16.20. Гісторыя Беларусі. 7-ы клас. 17.00. «Янтарык-93». IV Міжнародны фестываль тэлепраграм для дзяцей і юнацтва. 17.55. Дэзіннік Прынёмання. (Гр.). 18.10. Рынак і эканоміка. Праектна-вытворчае аб'яднанне «Гроднааблсельбуд». 18.45. Сустрача журналістаў са старшынёй абласняккама С. М. Домашам. (Гр.). 19.00. Абласныя навіны (Брэст). 19.10. Палітычны калейдаскоп. Прывае ўдзел старшыня цэнтральнай рады Беларускай сацыяльна-дэмакратычнай грамады А. А. Трусаў. 19.40. Што на свеце пачуваецца... 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. Спартыўны тэлекур'ер. 22.10. «Фенікс». Маст. фільм (Аўстралія). 23.10. Ніка. 23.25. Рок супраць рэвалюцый. 00.25. Што вечар — анекдот...

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00. Утро. 7.45. Фірма гарантуе. 8.20. Пасматры, послушай. 8.40. Прэьера худ. тэлефільма «Мелочы жыцця». 27-я серыя. 9.15. Чо? Гдз? Когдз? 10.20. 15.40. Таланты і поклоники. 11.00. 14.00. Новы (с сурдапераводам). 11.20. Гол. 14.25. Тэлежурнал. 15.10. Прэьера тэлефільма «Музыкальны прэгноз». 6-я серыя. 16.20. Звездны час. 17.25. Документ і судбы. 17.35. Теніс. Кубок «Большаго шлем». Фінал. 18.25. Мініатюра. 18.40. Эхо неадзі. 19.10. Каст тэа. 19.40. Спокойной ночі, малышы! 20.15. «Мелочы жыцця». 27-я серыя. 21.15. «Новая студія» прадставіць: Бомонд, В поісках утрачэннаго, Жызнеопісанне, АТБ-брокер, Слушай, Джем-сешн. В перерыве — Новости. 00.05. Пресс-экспресс.

КАНАЛ «РОССИЯ»
16.50. Спасение 911. 17.45. Я — лидер. 18.00. Кто цыган любил без меры... 18.45. Праздник каждый день. 19.25. «Приключения кукхарки из Клефема». Худ. фільм. 20.25. В мире авто- и мотоспорта. 21.00. Момент истины. 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. «Евразия-ТВ» представляет: «Казанова». 1-я серыя. 00.10. Частная коллекция.

ПОЛЬША-I
13.45. Программа для подростков. 14.30. Презентация. 14.50. Историческая программа. 15.10. Энигма. 15.20. Мир тридцатых годов. 15.45. Необычные места. 15.55. Огнем и мечом. 16.10. Тайная история СССР. 16.25. Чрезвычайный пересмотр. 16.50. Какая школа? 17.05. Программа для подростков. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Лаборатория. 18.40. Право и бесправие. 18.55. Программа на вечер. 19.05. Комедийный сериал пр-ва США. 19.30. Культурно-публицистическая программа. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Прямо из Бельведера. 21.20. Телеастр. 22.55. Миниатюра. 00.00. Новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.35. «Жизнь на продажу». Сериал пр-ва Италии. 02.05. Развлекательная программа.

ПОЛЬША-II
16.30. Приветствие. 16.35. Новые приключения. 17.00. Панорама. 17.05. Спортивная студия. 17.15. Тележурнал. 17.40. Обзор кинохроник. 18.15. Польская кинохроника. 18.30. «Поколения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Документальный фільм. 21.00. «Молнии». Сериал пр-ва США. 21.25. Автожурнал. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. Репортеры двойки. 22.55. Фільм пр-ва США. 00.35. Документальный фільм. 01.00. Панорама. 01.15. Оркестровый концерт. 01.35. Ночь и стресс. 01.50. «Молнии». Сериал пр-ва США.

14, ВТОРНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Раніца рэспублікі. 8.10. Пад купалам сусвету. 8.25. Фільм-канцэрт. 9.00. Гісторыя Беларусі. 7-ы клас. 9.40. «Фенікс». Маст. фільм (Аўстралія). 13.30. Навіны (з сурдаперакладам). 13.40. «Я навучылася ў іх стойкасці...». Пра тэлемарафон, прысвечаны фестывалю творчасці інвалідаў. 15.30. Мультифільм. 15.55. «Нові Кі-топ-10». 16.55. Тэлебэрга. 17.05. Выяўленчае мастацтва. 6-ы клас. 17.35. «Перабачыць». Суд над арганізатарамі пераходу граніцы. 17.55. Кампазітары Беларусі. 18.25. Навіны бі-бі-сі. 19.00. Абласныя навіны (Віцебск). 19.10. Крымінальная хроніка. 19.30. Фатаграфія 9x12. 20.00. Маст. 20.30. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.30. «Салодкі ручай». Тэлесерыял. 22.00. На сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь. Пасля заканчэння — Пад купалам сусвету; Ніка; Алімпіскі сілэт. Лыжныя гонкі; Што вечар — анекдот...

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00. Утро. 7.45. Фірма гарантуе. 8.20. Веселые нотки. 8.40. Прэьера худ. тэлефільма «Просто Мария». 9.30. Человек и закон. 10.00. Мультифільм. 10.10. 16.10. Новые имена. 10.50. 00.40. Пресс-экспресс. 11.00. 14.00. Новы (с сурдапераводам). 11.20. «Возвращение в Эдем». Худ. фільм. 14-я серыя. 14.25. Деловой вестник. 14.40. Конверсия и рынок. 15.10. Блокнот. 15.15. Дело. 15.25. Прэьера мултыфільма «Приключения Тедди Ракспина» (Англія). 15.50. Поэтический альбом. 17.25. Молдова: зима 93-го. 17.45. Документ і судбы. 17.50. Азбука сабственика. 18.05. «Просто Мария». 18.55. Тема. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.45. К 90-летию киножурналиста Ю. Я. Райзмана. Худ. фільм «Частная жизнь». 22.45. «Под знаком Зодиака». Стрелец. В перерыве — Новости.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Момент истины. 11.00. «Лох — победитель воды». Худ. фільм. 12.30. Мульти-пульти. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Любимые комедии. «Девичья». 15.00. Скоро канникулы. Док. фільм. 15.30. Там-там новости. 15.45. Студия «Рост». 16.15. Трансэсфир. 17.00. Сказки для родителей. 17.30. Телегазета. 17.35. Послебесие. 18.05. ТВ-портрет. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Прэьера худ. тэлефільма «Санта-Барбара». 25-я серыя. 20.15. «Аз» есмь. 21.00. Бесшумные лидеры. 21.30. Закрытая тема. 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Колесо бытия. 23.20. Новый иллюзион. 23.50. Короче...

ПОЛЬША-I
13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Для детей. «Тик-так». 14.30. Образовательное телевидение. 14.40. Звездное путешествие. 14.55. Клиника больных машин. 15.10. Репортаж из музея техники. 15.20. В кругу науки. 15.45. Соединение. 16.00. Книга чудес техники. 16.15. Со знанием по жизни. 16.30. Телекомпьютер. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Программа для детей. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Энциклопедия второй мировой войны. 18.45. В кино и на сцене. 19.05. «Марфи Браун». Сериал пр-ва США. 19.30. Рядом с нами. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Сейсмограф. 21.25. «Жалоба». Фільм пр-ва Польши. 22.55. Холодный взгляд. 23.25. Развлекательная программа. 00.00. Вечерние новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.30. Необычные биографии. 01.20. Сабат. 02.15. Программа французского телевидения.

ПОЛЬША-II
16.30. Приветствие. 16.35. «Аннетта». Мультисериял. 17.00. Панорама. 17.05. Спортивная студия. 17.15. Тележурнал. 17.45. Отсюда. 18.00. Музыкальная программа. 18.10. Католическая программа. 18.35. «Поколения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. Тележурнал. 20.05. Документальный фільм. 21.00. Театральная студия. 22.30. Поэтическая программа. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. Репортаж. 23.05. «Любовь в Германии». Фільм пр-ва Франции. 01.00. Панорама. 01.05. «Золотые годы». Сериал пр-ва США.

15, СРЕДА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Раніца рэспублікі. 8.10. Пад купалам сусвету. 8.25. Музычны фільм. 9.00. Выяўленчае мастацтва. 6-ы клас. 9.30. «Салодкі ручай». Тэлесерыял. 9.55. «Агнь у нацы». Аўтарская песня Ю. Бельскага. 10.45. Тэлефільм. 11.05. Кампазітары Беларусі. 11.50. «Горад Зеро». Маст. фільм. 13.30. Навіны (з сурдаперакладам). 16.15. Для школьнікаў. 16.30. Відэама-нявідэма. 18.00. «Дзёнік Прынёмання». (Гр.). 18.10. Спадчына. (Гр.). 19.00. Абласныя навіны (Гомель). 19.10. «Пяць зорак». Тэлегульня. 20.10. Прэм'ера дак. фільма «Непрыручана птушка». 20.30. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.30. «Салодкі ручай». 22.00. На сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь. Пасля заканчэння — Пад купалам сусвету; «Крокі перамогі»; Свята ветэранаў у Рэчыцы; Ніка; Што вечар — анекдот...

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00. 8.00. 17.00. 20.00. 23.15. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фірма гарантуе. 8.20. Сорока. 8.40. Звучат баян и аккордеон. 9.25. Музей революции: между прошлым и будущим. 9.55. Мультифільм. 10.20. Джэм. 10.50. 01.25. Пресс-экспресс. 11.00. 14.00. Новы (с сурдапераводам). 11.20. «Возвращение в Эдем». Худ. фільм. 15-я серыя (Аўстралія). 14.25. Тележурнал. 15.10. Блокнот. 15.15. Прэьера мултыфільма «Приключения Тедди Ракспина» (Англія). 15.40. Музограф. 16.00. Между нами, девочками... 16.20. Клуб 700. 16.50. Технодрам. 17.25. Хоккей. Международный турнир на приз газеты «Известия». Сборная США — сборная России-1. В перерывах — Документы и судбы; Погода; Спокойной ночи, малыши! 20.45. Русский мир. 21.25. Серпантин. 22.25. Бенефис А. Макаревича. 23.40. Дневник Международного турнира по хоккею на приз газеты «Известия». 23.55. Экстрэ-НЛО. 00.25. MTV.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется...

7.30. Время деловых людей. 8.00. Утренний концерт. 8.15. Бесшумные лидеры. 8.45. Закрытая тема. 9.10. В мире животных. 10.10. Мульти-пульти. 10.20. «Аз» есмь. 11.05. Худ. тэлефільм «Санта-Барбара». 25-я серыя. 11.55. Параллели. 12.10. «Носталь-жизнь» — музыка всех поколений. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. «Где находится ностальж?» Худ. фільм. 14.45. «Бурда моден» предлагает... 15.15. Бизнес: новые имена. 15.30. Там-там новости. 15.45. Студия «Рост». 16.15. Трансэсфир. 17.00. Русская виза. 17.30. Россия — Грузия: разорванный трактат. 18.00. Театральный развезд. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. 20.55. «Лучший час на ТВ». К 25-летию программы Си-би-эс. «60 минут». 20.15. Л-клуб. 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Экран криминальных сообщений. 22.45. «Евразия-ТВ» представляет: «Казанова». 2-я серыя.

ПОЛЬША-I
13.00. Новости. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Для молодежи. 14.30. Английский язык в экономике. 14.40. Гуманитарная программа. 16.55. Программа дня. 17.05. Программа для молодежи. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Здоровье. 18.40. Репортаж. 19.05. «Сумасшедшие записки». Сериал пр-ва США. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. Спортивная студия. 23.05. Концерт. 23.55. Программа на завтра. 00.00. Новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.30. «Королевская охота за солнцем». Фільм пр-ва Англии. 02.15. Время для бессонницы.

ПОЛЬША-II
12.15. Спортивная студия. 13.00. Документальный фільм. 13.20. С землей польской. 14.00. Панорама. 14.05. «Жизнь начинается после тридцати». Сериал пр-ва США. 15.00. Музыкальная программа. 15.30. «Янек». 16.30. Приветствие. 16.35. «Робин Гуд». Сериал пр-ва Италии. 17.00. Панорама. 17.05. Тележурнал. 17.25. Летний журнал. 17.50. Розыгрыш лото. 17.55. Экологическая программа. 18.05. От первого до первого. 18.30. «Поколения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Документальный фільм. 20.35. История пана Тадеуша. 21.00. «Жизнь начинается после тридцати». Сериал пр-ва США. 22.00. Панорама. 22.30. Экспресс репортеров. 23.05. Малый экран. 23.35. «Мой дом — твой дом». 00.35. Сабат. 8.00. Панорама. 01.05. Концерт.

16, ЧЕТВЕРГ

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Раніца рэспублікі. 8.10. Пад купалам сусвету. 8.25. Фільм-канцэрт. 8.55. Док. фільм. 9.05. «Амбар». Тэлефільм. 9.25. «Салодкі ручай». Тэлесерыял. 9.55. Асілак. 10.55. «Біндажнік і кароль». Маст. фільм. 13.00. Роднае слова. 13.30. Навіны (з сурдаперакладам). 15.50. Тэлебэрга. 16.00. Для дзяцей. Дарожная азбука. 16.20. Гісторыя Беларусі. 11-ы клас. 17.00. Тэлебон. 17.50. Якія мы гаспадары? (Гр.). 18.25. Навіны бі-бі-сі. 19.00. Абласныя навіны (Гр.). 19.10. Зачытайце маё пісьмо... 19.15. Здароўе. 19.45. Пазіцыя ўрада. 20.00. Тэледыялог. (Гр.). 20.30. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.30. «Салодкі ручай». 22.00. На сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь. Пасля заканчэння — Пад купалам сусвету; Ніка; Эстрады канцэрт; што вечар — анекдот...

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00. 8.00. 20.00. 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фірма гарантуе. 8.20. Мультифільм. 8.35. Прэьера худ. тэлефільма «Просто Мария». 9.25. 16.30. До 16 и старше. 10.10. Русский мир. 10.50. 24.20. Пресс-экспресс. 11.00. 14.00. Новы (с сурдапераводам). 11.20. «Возвращение в Эдем». Худ. тэлефільм. 16-я серыя. 13.15. Тележурнал. 14.25. Хоккей. Международный турнир на приз газеты «Известия». Сборная России-1 — сборная Норвегии. 2-й и 3-й периоды. 16.00. Джэм. 17.40. Азбука сабственика. 18.00. «Просто Мария». 18.45. Клуб белого полугая. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.45. Лото «Миллион». 21.15. Прэьера худ. тэлефільма «Твин Пикс». 13-я серыя (США). 22.10. Хит-парад «Останкино». 23.40. Большая прогулка.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Поехали. 8.10. Сотвори добро. 8.55. Гран дивертисмент в Японии. 10.10. «К-2» представляет: «САС». 11.05. «Шалпан». Худ. фільм. 12.30. 0. 15.25. Мульти-пульти. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Спасение-911. 14.20. О тех, кого помним и любим. 15.05. Экспресс. 15.20. Телегазета. 15.35. Там-там новости. 15.50. Студия «Рост». 16.20. Трансэсфир. 17.05. Прэьера док. фільма «Женщины мира» (США). 5-я серыя. 17.35. М-трест. 17.50. Экран криминальных сообщений. 18.00. Уходящая натура. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Прэьера худ. тэлефільма «Санта-Барбара». 25-я серыя. 20.15. «Городки». Развлекательная программа. 20.45. Репортер. 21.00. Отчество мое. 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Давайте разберемся. 22.50. Музыкальный фестиваль в Миккели. 23.20. Сергей Юрский. 23.45. Концерт джазовой музыки.

ПОЛЬША-I
7.00. Кофе или чай? 10.00. Новости. 10.10. Программа дня. 10.15. Мама и я. 10.30. Дошкольники дома. 10.55. Поговорим о детях. 11.05. «Политический из Маями». Сериал пр-ва США. 11.55. Музыкальная программа. 12.00. Четверть часа на экране. 12.40. Программа о малышах. 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Для молодежи. 14.30. Образовательное телевидение. 14.35. Вселенная нашего тела. 15.25. Не только динозавры. 15.40. Радость жизни. 15.50. Животные мира. 16.20. Выстрел в десятку. 16.35. Такой пейзаж. 16.55. Программа дня. 17.05. Для молодежи. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Тележурнал. 19.00. Энергетическая альтернатива. 19.30. Католический журнал. 20.00. Музыкальный ажиотаж. 20.10. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Правительственный журнал. 21.20. «Политические из Маями». Сериал пр-ва США. 22.10. Только в первой программе. 23.00. Страна Америка. 23.25. Пегас. 00.00. Хозяйственные новости. 00.20. Горячая линия. 00.30. Музыкальная программа. 00.35. Люди и события. 00.45. Документальный фільм. 01.35. Это люблю. 02.35. Международный джаз-фестиваль Варшава-91.

ПОЛЬША-II
8.30. Панорама. 8.35. Развлекательная программа. 9.10. Местная программа. 9.35. «Кот в сапогах». Мультисериял. 10.00. Трансляция заседаний сейма. 16.30. Приветствие. 16.35. «Кот в сапогах». Мультифільм. 17.00. Панорама. 17.05. Спортивная студия. 17.35. Мультихобби. 17.55. Люди с первых сторон газет. 18.30. «Поколения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Документальный фільм. 21.00. Концерт. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. Шестидесятилетия. 23.10. «Помнишь Долли Бэлл». Фільм пр-ва Югославии. 01.00. Панорама. 01.05. Театральная студия.

17, ПЯТНИЦА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Раніца рэспублікі. 8.10. 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. Фільм-канцэрт. 9.00. Гісторыя Беларусі. 11-ы клас. 9.40. «Салодкі ручай». Тэлесерыял. 10.05. Тэлефільм. 10.40. 20.30. Кінавары. 10.55. Кампазітары Беларусі. 11.35. «Пяць зорак». Тэлегульня. 12.35. Мы, напэўна, апошнія з тых... 13.15. Пазіцыя ўрада. 13.30. 14.00. Навіны (з сурдаперакладам). 15.50. Педагагічны экран. 16.10. Для дзяцей. Запрашалыся білет. 16.35. Пік. Публицистичная інфармацыйны канал для падлеткаў. 17.25. Дэзіннік Прынёмання. (Гр.). 17.35. «Толькі па пятніцах». Інфармацыйна-публицистичная праграма. (Гр.). 18.35. Лідская панарама. (Гр.). 19.10. Метранж. 20.30. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. На сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь. Пасля заканчэння — Ніка, «у паласе прыбою». Маст. фільм; Воднае пола. Кубак Чарнаморска-Балтыйскай лігі. Беларусь — Літва: што вечар — анекдот...

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00. 8.00. 17.00. 20.00. 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фірма гарантуе. 8.20. 15.10. В гостях у сказки. «Илья Муромец». 10.55. Мультифільм. 10.20. Прэьера док. фільма «Обратная связь, или точка притяжения». 10.50. 01.55. Пресс-экспресс. 11.20. 14.00. Новы (с сурдапераводам). 11.20. «Обыкновенные обстоятельства». Телеспектакль. 14.25. Бридж. 14.45. Бизнес-класс. 15.05. Блокнот. 17.20. Адрасат — новая Россия. 17.40. Человек и закон. 18.15. Ситуация. 18.45. Поле чудес. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.45. Человек недели. 21.05. Прэьера худ. тэлефільма «Твин Пикс». 14-я серыя. 22.00. Музообоз. 22.45. Программа Х. 23.25. Дневник международного турнира по хоккею на приз газеты «Известия». 23.40. Политбюро. 00.20. АВТБ-шоу. 00.50. Площадка обоза.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Поехали. 8.10. Утренний концерт. 8.25. Течество мое. 9.20. Обратный адрес. 9.50. Параллели. 10.05. Телевизионный театр России. 10.50. Досуг. 11.05. Домашний экран. Худ. тэлефільм «Санта-Барбара». 25-я серыя. 11.55. Пилигрим. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Международный турнир по хоккею на приз «Известия». Швеция — Канада (В перерывах: Мульти-пульти). 15.55. Там-там новости. 16.10. Трансэсфир. 16.40. Дела книжные. 16.55. Дисней по пятницам. 17.45. Там, где рождаются звезды. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Любимые комедии. «Джентльмены удачи». 20.50. «Соблаков». Мультифільм для взрослых. 21.00. «К-2» представляет: «Абзац». 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Из зала Верховного Суда РФ. 22.50. Музей кино. «Алиса в городах».

ПОЛЬША-I

7.00. Кофе или чай? 10.00. Новости. 10.10. Программа дня. 10.15. Мама и я. 10.25. Дошкольники дома. 11.00. «Альберт Саварус». Фільм пр-ва Франции. 12.40. Музыкальная программа. 12.45. Репортаж. 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Для самых маленьких. 14.30. Английский язык. 14.45. Люди и политика. 15.00. Так как в кино. 15.15. Защита своего мнения. 15.30. Телепастышник. 15.45. Обыкновенный кашель. 16.05. Какая ты. 16.20. Если не Оксфорд, то что? 16.40. Английский язык в экономике. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Программа для детей. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Журнал потребителей. 18.40. Сатирическая программа. 19.00. Свидание «темною». 19.45. Сатирическая программа. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. «Форты апачи-бронкс». Фільм пр-ва США. 22.55. Дело для репортера. 00.00. Новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.35. «Возвращение волчицы». Фільм пр-ва Польши. 02.05. Концерт.

ПОЛЬША-II
8.30. Панорама. 8.35. Развлекательная программа. 9.10. Местная программа. 9.35. «Батман». Мультисериял. 10.00. Трансляция заседаний сейма. 17.00. Панорама. 17.05. Программа для молодежи. 17.30. «Пылающие сердца». Сериал пр-ва Франции. 18.20. Тележурнал. 18.45. Тележурнал. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. Развлекательная программа. 23.25. «Остановка Аляска». Сериал пр-ва США. 00.10. Телеастр. «Кто убил святого Николая». 01.20. Панорама. 01.25. Будка суфлера в Нью-Йорке. 02.00. «Пылающие сердца». Фільм пр-ва Франции.

18, СУББОТА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Раніца рэспублікі. 8.10. Пад купалам сусвету. 8.25. «у паласе прыбою». Маст. фільм. 10.00. Паказвае Гродна. 11.00. Тыдзень планеты. 11.15. 20 мінут рэдактара. 11.35. Урокі здароўя. 12.00. Белыя і чорныя. 12.30. І зноў дыфтарэя. 12.45. Адраджэнне. 13.25. Вобраз. 14.10. Кінавары. 14.20. Мультифільм. 14.50. «Голас». Літаратурна-мастацкі відэаканал для школьнікаў. 15.50. Песню бярэць за сабою. 17.50. Студія «Формула». 19.35. «Нові Кі-топ-10». 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.50. «Бацька Амабля». Маст. фільм. (Францыя).

АПОШНЯЯ СТАРОНКА

Свабоду

У нас дома зьявіўся папугай. Усялякі раз, калі яго выпускалі палётаць па хаце, ён прынцыпова адмаўляўся вяртацца ў клетку. Заганялі сілай.

Потым сямігадовы сын сказаў знакамітую фразу: «Свабоду папугаям!» і назаўсёды адчыніў клетку. Больш мы яе не зачынялі.

Гоша павесялеў. Чырыкае, сьпявае, пыркае па пакоі. І сам даволі часта, нават ахвотна, прылятае ў клетку: паесці, папіць, паспаць. Лічыць сябе гаспадаром становішча і таму пачуваецца вельмі ўтульна: хачу — сяджу ў клетцы, хачу — гуляю сам па сабе.

Прымус, ён горшы за сьмерць. Для птушак, зьявляючыся людзям. Любая жывая істота, зьявіўшыся на сьвет, прагне волі. Але ёй упарта перашкаджаюць тыя, хто побач: так і стараюцца падагнаць пад агульны меркі, перайначыць на агульнапрынятыя капылы, прыдушыць, зьнішчыць жаданьне вылучыцца...

— Нельга! Нельга! Нельга!!! — ці не гэтыя словы чуюць нашы дзеці з самага нараджэньня?

Нельга! А чаму нельга? Чаму нельга маляваць на шпалерах, калі так хочацца стварыць шэдэўр менавіта тут? Чаму нельга пакарыстацца матулявай парфумай, калі ад яе так смачна пахне ягадамі? Чаму нельга разабрацца на запчасткі цацку: так цікава, з чаго яна зроблена? І чаму нельга есці рукой? Самастойна ўключыць магнітафон, хадзіць басанож па халоднай падлозе і мокнуць пад дажджом?

Людзі стварылі шмат розных правілаў і ўмоўнасьцяў, самі на сваю ж галаву прыдумалі дазволы і забароны. І забыліся пра галоўнае — усё гэта так адносна!

— Ого, дай дзецям гэтую свабоду, яны такога панавырабляюць! — абурэўся маёй пазіцыяй адзін блізкі знаёмы.

— Якога такога? — думала я. — І наогул, хто ён — той, хто дае або адбірае свабоду?

— Грамадства! — быў сур'ёзны адказ.

Так, з дзяцінства мы ведаем гэта: мы не свабодныя ад грамадства, у якім жывём, і воляй-няволя падпарадкоўваемся ягонай маралі. І памятаем, што адбывалася з людзьмі, якія імкнуліся разьнявольцца: чорная атупеўшая зграя заўсёды зьнішчала белых варон...

Не такое адзеньне носіць? — Перапраанем!

Не такая стрыжка або колер вала-соў? — Зробім іншую, перафарбуем!

Не тое гаворыць? — Заткнем ляпам рот і адправім куды трэба.

Занадта высокі і зашмат бачыць? — Падраўняем пад астатніх і зробім такім, як усе...

І плыла гэтая шэрая аморфная маса — савецкае грамадства — у бездань пад

папугаям!

назвай Ад, а нам казалі — у камунізм... Кодэкс будаўніка камунізму быў прасякнуты адным: зьнішчыць чалавечую індывідуальнасьць, нацыянальнасьць, вольнасьць і вывесці, бы ў рэпрадуктары, «новую общность людей — советский народ».

Многія з нас толькі пачынаюць абуджацца. І ім няпроста ўцяміць, што ёсць зусім іншае жыццё. І што было яно да сямнаццатага года, і што ёсць родная мова, і што можна гаварыць услых тое, пра што думаеш, і жыць так, як хочацца...

Неяк распавядаў знаёмы сябар: — Я часта ўспамінаю словы адной

прыхажанкі, яна спыталася: «Што ёсць большы грэх: аднойчы падарыць свае пачуцьці, пашчоту і цела каханаму, жада-наму чалавеку або штодзень, падманваючы сябе, з агідай аддавацца нялюбаму мужу?» Я, безумоўна, сказаў тое, што павінен быў сказаць. Па Бібліі. Але доўга пакутаваў ад таго, што гэта зусім несправядліва. Жыцьцё — рэч вельмі складаная, і не заўсёды нашыя законы, агульнапрынятыя нормы адпавядаюць патрабаваньням душы і сэрца.

Бяда ў тым, што чалавеку з дзяцінства тлумачаць, што значыць добра, а што значыць дрэнна. Няхай бы лепей далі шанц, спрабуючы і памыляючыся, ва ўсім разабрацца самім.

— Мама, а чаму ў школу трэба

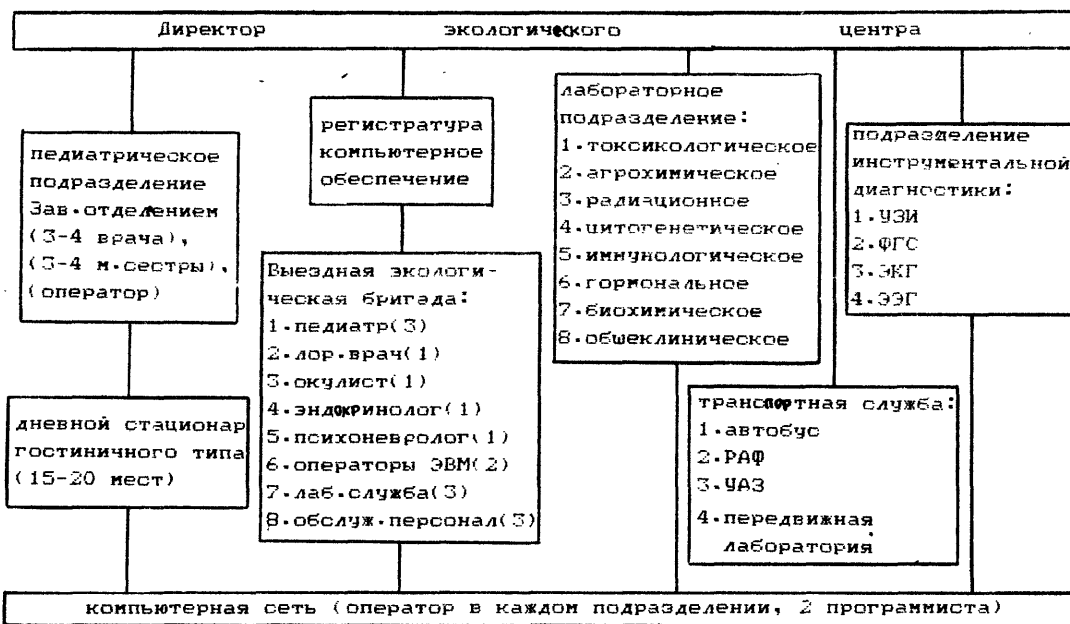
хадзіць у непрыгожай сінняй форме і тапках? А чаму дзяўчынкам нельга насіць завушніцы? Мой сын, першакласнік, дараваўшы волю свайму папугаю, усё часцей пачынае сам задумвацца над сутнасьцю свабоды ва ўсіх яе праявах.

Я не магу растлумачыць яму, чаму гэтак трэба, а так нельга!

Мне здаецца, летувіскія школьнікі не сталі дурнейшымі ад таго, што пачалі хадзіць у школу ў стракатай і зручнай вопратцы.

«Вольны чалавек ніколі не заняво-ліць другога. Паднявольны ж здольны зьнішчыць», — чамусьці ў апошні час усё часцей узгадваю словы, якія сказаў мне гошч з Польшчы падчас камуні-стычна-фашыстоўскага бунту ў Маскве...

Ала БІБІКАВА.

Ствараецца экалягічны цэнтр

Днямі аб'яднаньне гарадзенскіх дзіцячых лекараў «Лекары дзецям» даслала на імя Міністэрства аховы здароўя ліст, у якім просіць дапамагчы фінансавана ствараецца «Гарадзенскаму дзіцячаму экалягічнаму кансульта-тыўна-дыягнастычнаму цэнтру».

На запыт кар. «Пагоні» прафэсар Ларыса Васільеўна Евец адка-зала так:

— Больш за сем гадоў мы назіраем за ўздзеяннем малых дозаў радыяцыі на арганізм дзяцей. Але каб выканаць тое ці іншае да-сьледваньне, той ці іншы аналіз, наша аб'яднаньне ня мае неабходнага абсталяваньня. Увесь гэты час мы знаходзілі выйсьце шляхам просьбаў. Напрыклад: нам трэба зрабіць аналіз на канцэнтрацыю цяжкіх мэталюў у мачы дзяцей — просім ВА «Азот». Трэба атрымаць аналіз на ўтрыманьне пестыцыдаў ці радыёнуклідаў у крыві дзяцей — зьвяртаемся ў лабарато-рыю сельгасінстытута. Працягваю так

працаваць далей немагчыма, бо коль-касьць хворых значна ўзрастае. Уяві-це сабе — раней у нас амаль не было хворых дзяцей на злаякасную пухліну шчытападобнай залозы, зараз выяў-лена гэтая бяда ў 17 дзяцей. Вя-рэдзіць душу й становішча ў дзетак падстраўнікавай залозы, якая не спраўляецца перапрацоўваць павыша-ную колькасьць інсуліну ў арганізме. Як вынік, праз год-другі ў тых, каму сёньня 3—5 год, будзе назірацца ўсплёск цяжкага захворваньня на цукровы дыябет.

Каб папярэдзіць і лекаваць гэтыя захворваньні, мы й імкнемся ства-рыць ў Горадні такі цэнтр. Марым стварыць яго на базе нашага мэ-дінстытута, бо менавіта тут сканцэнт-равана неабходная колькасьць мэды-камэнтаў, абсталяваньня, спэцыялістаў. А каб цэнтр якасна працаваў, у сваім лісьце просім міністэрства ўзяць яго на дзяржаўны баланс.

Г. У.

На схэме: магчымая мадэль экаля-гічнага цэнтру.

Без матчынай ласкі

Я глядзеў на два малюсенькія розавыя тварыкі і думаю: «Чаму так? Адных немаўлят бацькі забіраюць з радзільнага дому ледзь не з аркэстрам, а вось гэтых мацэркі, нарадзіўшы, кінулі.

Галоўны лекар раддому спадар Ра-машка на гэтае цяжкае пытаньне адказвае так: «На жаль, выпадкі, калі матулі адмаўляюцца пасля народзінаў ад свайго дзіцяці, шырацца». Прычын тут шмат — гэта й цяжкае эканамічнае становішча, і сацыяльнае асяроддзе, але найбольш, на мой погляд, іграе ў гэтых выпадках адмоўную ролю непадрыхтаванасьць стаць маці. Не сакрэт, што ў 90% ад усіх выпадкаў, (а іх здаецца на год каля дзесяці) пакідаюць немаўлят маладыя маці, у якіх для такога адказнага моманту ў жыцьці адсутнічае поўнасьцю матэ-рыяльная база. Што і казаць, уявіце сабе маладое дзячо, якое ўчора скончыла ПТВ, атрымала працу і месца для жыльця ў рабочым інтэрнаце. На што яна можа разьлічваць? Бацькі далёка, ды й ці захочуць яны прыняць такую дачку-валацугу. Ім жа сорам на ўсю вёску. Інтэрнат, дзе неяк можна існаваць разам з дзіцём, для этага не прыстасаваны. А тут

яшчэ кліны сябровак па пакоі, насмешлі-выя й пагардлівыя позіркі тых, хто жыве побач, у тым жа самым інтэрнаце. І маладая дзяўчына не вытрымлівае ўсяго найперш псіхалагічна.

Таму, каб пазьбегнуць прыніжэ-ня, абразаў юныя матулі й прыходзяць да такой высновы, што лепш адпак-таваць душой і сэрцам адзін раз, чым чырванец і плакаць у роспачы штодня. Да таго ж надае імпульсу неўладкаванасьць і безспрэчкіўнасьць. Маладыя зараз добра засвоілі, што тыя часы, калі Савецкая ўлада гарантавала ім нейкія ільготы, скажам, напрыклад, першачарго-васьць на жылло, асобны пакой ці нават блёк у інтэрнаце, матэрыяль-ную дапамогу ад дзяржавы, мінулі. Вы-кручваюцца з становішча прыходзіцца сваімі сіламі, а сілаў і загартуюкі не стае. Таму прымаюцца такое трагічнае рашэньне. Гэта адзін момант. Ёсць і іншыя — народзіны дзіцяці з адхіленьнямі. Большасьць вы-падкаў паходзіць ад жанчын, якія хранічна ўжываюць наркатыкі, алкаголь ці пра-цуюць на шкодных для здароўя пра-дпрыемствах. Праўда ёсць такія бацькі, якія, нягледзячы на пачварства немаўляці,

забіраюць яго і прысьвячаюць яму сваё жыццё. Але гэта выключныя здаровыя сем'і, дзе адказнасьць за лёс свайго нашчадка найвышэйшая. Іншая справа там, дзе матуля ці бацька самі хворыя на вышэй згаданыя хваробы. Ім самім трэба дапамога. А тут, каб даводзіць немаўля да неабходнай кандыцыі, трэба лекі, грошы, а найперш — сілы: мараль-ныя, фізычныя, бо хвораму дзіцяці неаб-ходна шмат увагі, любові.

Вырашыць такія цяжкія праблемы ня кожнаму пад сілу. Таму часцей такія дзеці й застаюцца. Далейшы лёс іх без матчынай ласкі вельмі жорсткі і складаны. Фактыч-на ўсіх здаровых дзетак прама з радзіль-нага дому забіраюць тыя, хто хоча папесціцца на сваіх руках такі мале-нечкі жывы камочак. А вось з не-маўлятамі, у якіх ёсць адхіленьні, зусім іншае становішча. Пакуль што мала срод-нас тых, хто па ўласнаму жаданьню ідзе на выпрабаваньні. Мы ж з свайго боку можам трымаць дзіця да трох месяцаў у шпіталі. Далей яго шлях вызначаюць дзіцячыя дактары, менавіта пад іх наглядом тыя, хто застаўся без матчынай любові і ласкі, і будучы расьці, стаць у дзіцячых дамах, школах-інтэрнатах, прыютах.

На жаль, нярэдка здараецца так, што такім дзецям даводзіцца ўсё жыццё праводзіць ў спецпрыютах.

Занатаваў Г. АСТРОУСКІ.

Крымінальная хроніка

Відаць, зашмэньне поўна пэўным чынам сказалася на крымінальнай абстаноўцы міну-лага тыдня. Бо за 7 дзён зарэгістравана ажно 126 злачынстваў і 32 здарэнні. У іх ліку 2 забойствы, 8 цялесных пашкоджаньняў, 3 разбоі, 11 рабаваньняў, 34 крадзяжы, здарэнні і 51 — асабістай маймацы грамадзян. За гэты ж час у 15 дарожных аварыях загінула 8 і ранена 11 чалавек.

Дзіўную фантазію праявіў галоўны спэцыяліст Беларускага шыннага кам-бінату, які заявіў у Наваградзі РАУС аб тым, што вечарам на вуліцы в. Вясёлова яго разам з малодшым братам пабілі двое невядомых мужчын, і падчас бойкі яму было нанесена нажавое раненне ў живот.

Але на другі дзень высветлілася, што цялеснае пашкоджаньне «пацярпелы» нанёс сабе сам..., калі пасля добрага падпітку пачаў калоць парсюка.

Яшчэ адно тлумачэньне пацярпела-га, толькі ўжо ў Воранаўскім раёне, не адпавядала рэчаіснасьці. На гэты раз 60-гадовы жыхар в. Канявішкі, які з цялеснымі пашкоджаньнямі трапіў у балніцу, паведаміў, што ўпаў з возу. Калі ж праз дзень пасля апэрацыі хворы памёр, стала вядома, што тыдзень таму паміж нябожчыкам і яго аднавяскоўцам, таксама на падпітку, пачалася бойка, у якой крыху маладзейшы сусед пабіў па-цярпелага мэталічным дрывам.

Надалей працягваюць красьці жывё-лу. У в. Качаны Карэліцкага раёна, не адпавядала рэчаіснасьці. На гэты раз 60-гадовы жыхар в. Канявішкі, які з цялеснымі пашкоджаньнямі трапіў у балніцу, паведаміў, што ўпаў з возу. Калі ж праз дзень пасля апэрацыі хворы памёр, стала вядома, што тыдзень таму паміж нябожчыкам і яго аднавяскоўцам, таксама на падпітку, пачалася бойка, у якой крыху маладзейшы сусед пабіў па-цярпелага мэталічным дрывам.

Калі на фэрму прыехала міліцыя, то ад цяляці знайшлі толькі «ножкі ды роўжкі», галаву ды скуру, а таксама нож і пустую бутэльку.

А гэтае здарэньне таксама адбыло-ся на калгаснай фэрме. Вынік вельмі трагічны. Загінула жанчына, 58-гадовая даглядчыца жывёлы к-са «Нёман» Шчу-чынскага раёну. Яе засыпала мерзлымі кавалкамі глебы, калі яна выбірала з бурта буракі.

Што «зайцы» — таксама грошы, сьвед-чаць неаднаразовыя факты фальшывага-нецтва, зьвязаныя з беларускімі разьліко-вымі білетамі.

Відаць, буйная партыя падробленых «пяцісотак» трапіла ў гандлёвую структуру вобласці, бо днямі падобныя купюры вышэй названай вартасьці былі знойдзены пры пераліку грошай у банках Ваўкавыску й Дзятлава. Істотнае адрозьненне гэтых купюр ад сапраўдных — адсутнасьць ва-дзяных знакаў.

Г. СЫСОЙ.

«ПАГОНЯ»

РЕДАКЦИОННАЯ КАЛЕГИЯ

Заснавальнік: культурна-асьветніцкі фонд «Бацькаўшчына»

Адрас рэдакцыі: 230023, г. Горадня, вул. Дамініканская, 1.
Тэлефоны: 45-29-96, 45-41-83.
Газета выдаецца штодзень па пятніцах.
Індэкс 63124. Ліцэнзія № 465.
Фотанабор, афэртны друк.
Гарадзенская вабласная ўзбуйненая дру-карня: 230003, г. Горадня, вул. Паліграф-істаў, 4.

Падпісана да друку 9.12.93 г.

Зак. 5417

Тыраж 3952 паасобніка